

Broj: 05-02-1-3299/17
Sarajevo, 5.3.2018. godine

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
- Predstavnički dom -
- Dom naroda -

SARAJEVO

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO 07-03-2018

Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
0102	024	697	18

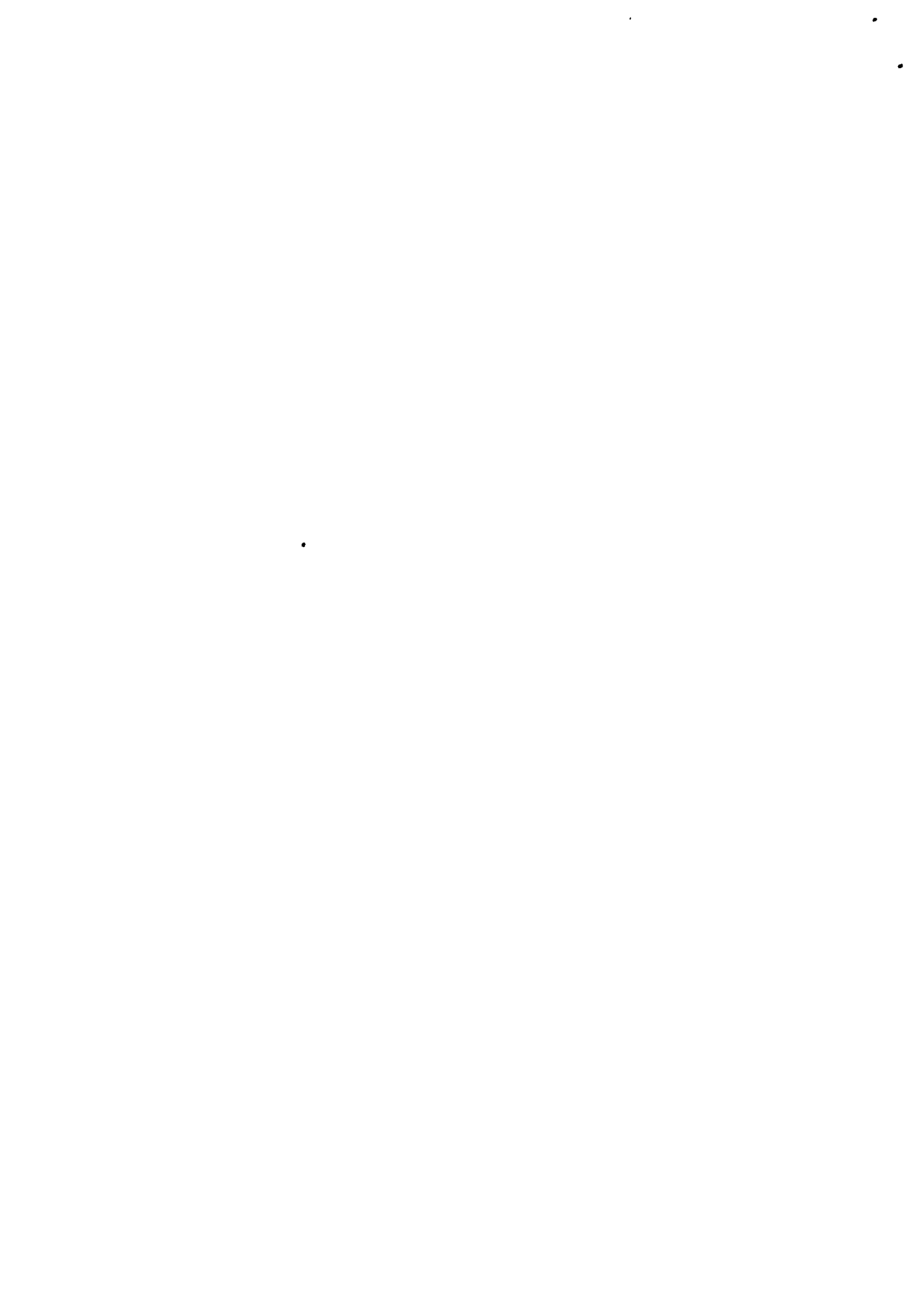
PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama
Zakona o upravnim sporovima BiH, *dostavlja se*

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 127. sjednici održanoj 4.1.2017. godine, utvrdilo je Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, te zaključilo da se isti uputi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine uz prijedlog da se razmatra po osnovnom zakonodavnom postupku.

U vezi s navedenim, u prilogu dostavljamo Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku. Istodobno dostavljamo Pregled odredbi Zakona koje se mijenjaju i dopunjavaju, neslužbenu verziju prečišćenog teksta zakona, pribavljena mišljenja nadležnih institucija, kao i elektronsku verziju Prijedloga zakona.

S poštovanjem,

v.d.GENERALNI TAJNIK
Robert Vidović

Prijedlog

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O UPRAVNIM SPOROVIMA BOSNE I HERCEGOVINE**

Januar, 2018.

Na osnovu člana IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na __. sjednici Predstavničkog doma, održanoj __. _____ 2018. godine i na __. sjednici Doma naroda, održanoj __. _____ 2018. godine, usvojila je

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O UPRAVNIM SPOROVIMA BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Zakonu o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), u članu 2. stavu 1. tački 1) iza riječi: „zakonu“ dodaju se riječi: „te pod istim uslovima i građanin ili pravna osoba koji su učestvovali u upravnom postupku radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa (zainteresirana osoba)“.

U tački 3) riječi: „iz radnog odnosa“ zamjenjuju se riječima: „koje se odnosi na njihov status državnog službenika, prema Zakonu o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine i njegovim podzakonskim aktima.“

Član 2.

U članu 4. iza riječi: „ministarstva“ dodaju se riječi: „upravne organizacije i druga tijela uprave“, a riječi: „i njihova tijela“ se brišu.

Član 3.

U članu 19. stav 2. broj: „60“ zamjenjuje se brojem: „30“.

U stavu 3. na kraju teksta umjesto interpunkcijskog znaka („ .“) stavlja se interpunkcijski znak („ ,“) i dodaju se riječi: „a teče od dostave upravnog akta.“

Član 4.

U članu 20. iza stava 3. dodaje se novi stav 4. koji glasi:

„Za osobe na službi u Oružanim snagama Bosne i Hercegovine, dan predaje tužbe vojnoj jedinici, odnosno vojnoj ustanovi, komandi ili štabu, smatra se kao dan predaje nadležnom sudu.“

Član 5.

Iza člana 22. dodaje se novi član 22a. koji glasi:

„Član 22a.

U tužbi se ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, osim ako nesumnjivo ukazuju da je činjenično stanje očigledno drugačije od onog utvrđenog u upravnom postupku i pod uslovom da tužilac

pruži dokaze da ih bez svoje krivice nije mogao iznijeti, odnosno predložiti do završetka upravnog postupka.

Svaka stranka dužna je dokazati činjenice na koje se poziva. Ako stranka ne predoči dokaze za svoje navode ili se na osnovu izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neka odlučna činjenica, o njenom postojanju sud će zaključiti primjenom pravila o teretu dokazivanja.“

Član 6.

U članu 28. stav 2. riječi: „od 10 ni duži“ se brišu.

Član 7.

U članu 35. u stavu 1. riječi: „ali pritom nije“ zamjenjuju se riječima: „i pritom je“.

Član 8.

U članu 39. stav 1. u prvoj rečenici, riječi: „i pouku o pravnom lijeku“ se brišu, a iza riječi „obrazloženje“ stavlja se interpunkcijski znak („.“).

Član 9.

„U članu 40. u stavu 1., tačka 2. koja glasi: „2. Zahtjev za zaštitu zakonitosti“ se briše, a dosadašnja „tačka 3.“ postaje tačka 2.“

Član 10.

Glava „V. 3. Zahtjev za zaštitu zakonitosti“ i čl. 55.-59. se brišu.

Član 11.

U članu 60. iza stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„Ponavljanje postupka i zahtjev za preispitivanje može podnijeti i pravobranilac Bosne i Hercegovine, bez obzira je li učestvovao u postupku upravnog spora, ukoliko je odlukom u upravnom sporu povrijeđen zakon na štetu Bosne i Hercegovine, a u korist pravne osobe ili građanina.“

Član 12.

U članu 60a. iza riječi: „postupak“ na kraju teksta , dodaju se riječi: „pred sudom“.

Član 13.

U članu 61. iza stava 1. dodaju se novi st. 2., 3. i 4. koji glase:

„Stranka koja izgubi spor dužna je protivnoj stranki nadoknaditi troškove spora.

Ako stranka djelimično uspije u sporu, sud može s obzirom na postignuti uspjeh odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj srazmjernan dio troškova.“

Stranka koja je pokrenula spor pred sudom zbog 'ćutanja administracije' ne plaća troškove spora i u slučaju da ne uspije u sporu.“

Dosadašnji st. 2. i 3. postaju st. 5. i 6.

Član 14.

U članu 62. broj: „15“ zamjenjuje se brojem „30“.

Član 15.

U članu 64. stav 1. riječi: „od 15 dana“ zamjenjuju se riječima: „propisanom članom 62. ovog zakona“.

Član 16.

U članu 83. u stavu 1. iza riječi: „institucija“ dodaju se riječi: „koja ima javna ovlaštenja“.

U stavu 2. riječi: „nadležnoj instituciji“ zamjenjuju se riječima: „tijelu uprave, odnosno drugoj nadležnoj instituciji“.

Iza stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„O počinjenju prekršaja propisanih ovim članom sud izvještava Upravnu inspekciju.“

Član 17.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH“.

PSBiH, broj ____/18
____. _____ 2018. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH

OBRAZLOŽENJE

1. Ustavna osnova

Ustavna osnova za donošenje ovog zakona sadržana je u članu IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, kojom je propisano da je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ovlaštena za donošenje zakona.

2. Razlozi za donošenje zakona

Razlozi za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine sastoje se u potrebi da se izmjenama i dopunama važećeg propisa prevaziđu nedostaci, koji su uočeni u postupku primjene propisa, a koji se uglavnom odnose na norme koje su nejasne i neprecizne, pa se primjenom istih nametnula potreba da se norme dograde i prilagode potrebama prakse.

Isto tako, kroz odredbe predloženih izmjena i dopuna predloženo je i skraćivanje pojedinih rokova, s ciljem da se strankama osigura da svoja prava mogu ostvariti u sudskom postupku u kraćim rokovima, a što svakako jača pravnu sigurnost.

Predloženim odredbama su pojedine norme precizirane i jasnije definirane u skladu s potrebama prakse, čime se istima osigurava dosljednija i kvalitetnija primjena propisa, a istovremeno se osigurava i veća pravna sigurnost.

Potrebno je naglasiti da se predloženim izmjenama i dopunama ujedno vrši i usklađivanje ovog propisa s propisima entiteta, kao i propisima zemalja okruženja, a što doprinosi većoj usaglašenosti i pravne prakse u ovoj oblasti.

3. Cilj donošenja zakona

Cilj izmjena i dopuna Zakona o upravnim sporovima jeste da se unapređenjem postojećih odredaba prevaziđu uočene nepreciznosti i nedorečenosti identificirane u postupku primjene propisa, kako bi norma bila jasna, određena i provodiva.

4. Načela na kojima se zakon zasniva

S obzirom na to da se radi o procesnom zakonu, prije svega potrebno je istaknuti da se predložene odredbe zasnivaju na načelu pravne sigurnosti, a što se ogleda u činjenici da je ovim izmjenama i dopunama osigurano da stranke u kraćim rokovima ostvare pravo na sudsku zaštitu, ukoliko smatraju da je neko njihovo pravo uskraćeno ili nije ostvareno u upravnom postupku pred nadležnim tijelima uprave.

5. Obrazloženje predloženih pravnih rješenja

Odredbom člana 1. Nacrta zakona izvršena je dopuna odredbe člana 2. stava 1. tačke 1), na način da je pravo na pokretanje upravnog spora pod istim uslovima omogućeno građanima i pravnim osobama koji su učestvovali u upravnom postupku radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa (zainteresirana

osoba), kao i tačke 3) na način da se pokretanje upravnog spora od državnih službenika omogući po svim pitanjima koja se tiču njihovog statusa državnog službenika, prema Zakonu o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine i njegovim podzakonskim aktima.

Odredbom člana 2. Nacrta zakona mijenja se član 4. i odredbe istog se usaglašavaju s odredbama osnovnog organizacijskog propisa – Zakonom o upravi.

Odredbom člana 3. Nacrta zakona mijenja se član 19. stav 2. kojim se skraćuje rok za podnošenje tužbe, kako bi se stranki omogućilo ostvarivanje prava u što kraćem roku, a izmjenom stava (3) važećeg propisa precizira se početak roka za podnošenje tužbe pravobraniocu Bosne i Hercegovine i ombudsmenu Bosne i Hercegovine, kada su ovlašteni za podnošenje tužbe.

Odredbom člana 4. Nacrta zakona vrši se dopuna odredbe člana 20. dodavanjem novog stava 4., kako bi se pripadnicima Oružanih snaga Bosne i Hercegovine osigurala adekvatna zaštita prilagođena zahtjevima i potrebama službe pripadnika Oružanih snaga Bosne i Hercegovine.

Odredbom člana 5. Nacrta zakona iza člana 22. dodata je nova odredba člana 22a) kojom su precizirane odredbe koje se odnose na iznošenje novih činjenica i dokaza, kao i da je svaka stranka dužna dokazati činjenice na koje se poziva. Ako stranka ne predoči dokaze za svoje navode ili se na osnovu izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neka odlučna činjenica, o njenom postojanju sud će zaključiti primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Odredbom člana 6. Nacrta zakona izvršena je izmjena stava 2. člana 28. važećeg propisa, na način da rok za odgovor na tužbu ne može biti kraći od 20 dana, kako bi se ostavilo dovoljno prostora nadležnoj instituciji za dostavu sveobuhvatnog odgovora na tužbu.

Odredbom člana 7. Nacrta zakona mijenja se odredba člana 35. stav 1. važećeg propisa, na način da je predloženom odredbom propisano da je sud isključivo vezan tužbenim zahtjevom i da isti ispituje u granicama navoda iz tužbenog zahtjeva.

Odredbom člana 8. Nacrta zakona mijenja se odredba člana 39. stav 1. prva rečenica, pa se predloženom izmjenom precizira norma na način utvrđivanja obaveznih elemenata presude. Ovom izmjenom se navedena odredba prilagođava sudskoj praksi.

Odredbom člana 9. Nacrta Zakona mijenjane su odredbe člana 40., tako da su u stavu 1., tačka 2. i riječi: „Zahtjev za zaštitu zakonitosti“ brisani, a dosadašnja „tačka 3.“ je postala tačka 2. iz razloga usklađivanja odredaba ovog zakona s odredbama Zakona o upravnim sporovima u entitetu, imajući u vidu da je institut zahtjev za zaštitu zakonitosti brisan i iz Zakona o upravnom postupku, posebno imajući u vidu da je po pitanju ovog pravnog lijeka i Evropski sud za ljudska prava zaključio da svaki pravni lijek koji zavisi od diskrecije državnog tijela (pravobranioca, tužioca) je neefikasan i samim tim inkompatibilan Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima.

Odredbom člana 10. Nacrta zakona glava „V. 3. Zahtjev za zaštitu zakonitosti“ i čl. 55.-59. se brišu, kako iz razloga navedenih u obrazloženju člana 9. tako i iz razloga da je Evropski sud za ljudska prava zaključio da zahtjev za zaštitu zakonitosti nije djelotvoran prema članu 35. Evropske konvencije o ljudskim pravima, jer je javni tužilac imao potpunu diskreciju da li da dostavi zahtjev, dok podnosilac predstavke nije imao nikakvo pravo da koristi to pravno sredstvo, tako da je po mišljenju ovog suda riječ o odredbi koja opterećuje tekst Zakona i daje građanima lažnu nadu da bi mogao biti efikasan.

Odredbom člana 11. Nacrta zakona dopunjuje se član 60. tako što se iza stava 1. dodaje stav 2. kojim se omogućuje pravobraniocu podnošenje zahtjeva za ponavljanje postupka i zahtjeva za preispitivanje sudske odluke, bez obzira je li učestvovao u postupku upravnog spora, ukoliko je odlukom u upravnom sporu povrijeđen zakon na štetu Bosne i Hercegovine, a u korist pravne osobe ili građanina.

Odredbom člana 12. Nacrta zakona precizira se odredba člana 60a., tako što se iza riječi: „postupak“ na kraju teksta dodaju riječi: „pred sudom“.

Odredbom člana 13. Nacrta zakona precizira se odredba člana 61. na način da se iza stava 1. dodaju novi st. 2., 3. i 4., kojima se propisuje da je stranka koja izgubi spor dužna protivnoj stranki nadoknaditi troškove spora, kao i u slučaju ako stranka djelimično uspije u sporu sud može s obzirom na postignuti uspjeh odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj srazmjeran dio troškova. Isto tako, propisuje se da stranka koja je pokrenula spor pred sudom zbog "ćutanja administracije" ne plaća troškove spora i u slučaju da ne uspije u sporu. Predloženo rješenje je dato s ciljem usklađivanja odredaba ovog člana s rješenjima prisutnim u entitetskim i regionalnim praksama.

Odredbom člana 14. Nacrta zakona mijenja se član 62., tako što se broj: „15“ zamjenjuje brojem „30“ kako bi se omogućilo nadležnoj instituciji da provede postupak u skladu s načelima upravnog postupka.

Odredbom člana 15. Nacrta zakona mijenja se odredba člana 64. stav 1., i istom se vrši usaglašavanje s predloženom izmjenom člana 62.

Odredbom člana 16. Nacrta zakona mijenja se član 83. st. 1. i 2. radi usaglašavanja s odredbama osnovnog organizacijskog propisa – Zakona o upravi, i dodaje se novi stav 3. kojim se, s ciljem osiguravanja provedbe ovog zakona, o eventualnom prekršaju propisanom odredbama člana 83. stav 1. ovog zakona, sud obavještava i Upravnu inspekciju, kako bi ona poduzela potrebne aktivnosti iz okvira svoje nadležnosti.

Odredbom člana 17. Nacrta zakona propisuje sa stupanje na snagu ovog zakona.

6. Usklađenost zakona s Evropskim zakonodavstvom

Na nivou Evropske unije ne postoje službeni pravni propisi kojima se definira oblast koja je predmet ovog zakona i s kojima bi se, eventualno, bilo u obavezi usklađivati zakonodavstvo Bosne i Hercegovine.

Na nivou Evropske unije postoje zajednička načela u ovoj oblasti, od kojih odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine nije odstupljeno.

7. Implementacijski mehanizmi i način osiguravanja poštovanja zakona

Odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima dužni su dosljedno primjenjivati Sud Bosne i Hercegovine, kada je pred tim sudom pokrenut upravni spor, kao i sva tijela uprave, odnosno institucije i pravne osobe koje vrše javna ovlaštenja i druga tijela protiv čijih konačnih akata je pokrenut upravni spor, odnosno donesena odluka u sudskom postupku. Ovo posebno imajući u vidu da su sudske odluke obavezujuće i da su ih tijela dužna dosljedno implementirati.

8. Finansijska sredstva za provođenje zakona

Provođenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima pada na teret Suda i na teret institucija Bosne i Hercegovine koje primjenjuju odredbe ovog zakona, a provođenje istog na zahtijeva posebna finansijska sredstva iz Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine.

9. Opis konsultacija vođenih u postupku izrade zakona

U skladu s odredbom člana 7. stav (2) Pravila za konsultacije u izradi pravnih propisa („Službeni glasnik BiH“, broj 5/17), Prednacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, a nakon utvrđivanja teksta Prednacrt zakona, postavljen je na internetskoj stranici Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, radi dostave komentara zainteresiranih strana u roku od 15 dana od dana stavljanja Prednacrt zakona na internetsku stranicu.

Javne konsultacije u vezi s Prednacrtom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima obavljene su u periodu od 27. 10. 2017. godine do 7. 11. 2017. godine.

Prema statističkim podacima, u postupku javnih konsultacija prijavljena su 2 učesnika, a broj prispjelih prijedloga je 3. Napominjemo da su sve tri sugestije, prispjele od Transparency International, prihvaćene. Agencija za državnu službu Bosne i Hercegovine je također dostavila svoje sugestije na tekst Nacrta zakona, aktom broj: 01-02-4-1029/17, tako da su prihvaćene sugestije koje se odnose na ukidanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti kao vanrednog pravnog lijeka, jer je isti ukinut i u drugim procesnim propisima, kao i u entitetskim propisima.

U skladu s navedenim, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine predlaže da se Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine uputi u daljnju proceduru u predloženom tekstu.

10. Pribavljena mišljenja

Prije dostavljanja teksta Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, radi utvrđivanja Prijedloga zakona, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine je pribavilo mišljenja nadležnih institucija, kako slijedi:

- Ureda za zakonodavstvo, mišljenje broj: 04-02-1-917/17 od 13. 11. 2017. godine;
- Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine, mišljenje broj: 05-02-2-9386-2/17 od 27. 10. 2017. godine;
- Direkcije za evropske integracije, mišljenje broj: 03/A-06-2-SR-1651-2/17 od 2. 10. 2017. godine;
- Agencije za zaštitu osobnih/ličnih podataka Bosne i Hercegovine, mišljenje broj: 03-1-02-1-1084-2/17 od 13. 11. 2017. godine.

PREČIŠĆEN TEKST
(“Službeni glasnik BiH”, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10)

Na osnovu člana IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Predstavničkog doma, održanoj 20. juna 2002. godine, i na sjednici Doma naroda, održanoj 25. juna 2002. godine, usvojila je

ZAKON O UPRAVNIM SPOROVIMA BOSNE I HERCEGOVINE

I – OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Radi ostvarivanja sudske zaštite prava građana, preduzeća, društava, ustanova i drugih pravnih osoba u Bosni i Hercegovini, ovim zakonom utvrđuju se pravila upravnog spora u kojem se odlučuje o zakonitosti pojedinačnih i općih konačnih upravnih akata donesenih na osnovu zakona pri vršenju javnih funkcija institucija Bosne i Hercegovine kojim se rješava o pravima i obavezama građana i pravnih osoba.

Član 2.

Pravo pokretanja upravnog spora ima:

- 1) građanin ili pravna osoba ako je konačnim upravnim aktom povrijeđeno neko njegovo pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu;
- 2) ako je konačnim upravnim aktom povrijeđen zakon na štetu Bosne i Hercegovine ili je povrijeđen zakon u korist pravne osobe ili građanina, upravni spor može pokrenuti pravobranilac Bosne i Hercegovine;
- 3) državni službenici ako je konačnim upravnim aktom povrijeđeno njihovo pravo iz radnog odnosa;
- 4) grupe koje zastupaju kolektivne interese (udruženja i fondacije, korporacije, sindikati) ako su konačnim upravnim aktom povrijeđena njihova prava ili kolektivni interesi koje zastupaju;
- 5) tijelo uprave, služba za upravu, poslovna jedinica preduzeća (društva), naselje ili grupa ljudi i sl., iako nemaju svojstvo pravne osobe, mogu pokrenuti upravni spor, ako mogu biti nosioci prava i obaveza o kojima se rješavalo u upravnom postupku;
- 6) u slučaju iz tačke 2. ovog stava sva tijela uprave, službe za upravu i pravne osobe dužni su o takvim aktima, kad za njih saznaju, obavijestiti nadležnog pravobranioca ili drugo zakonom ovlašteno tijelo.

Upravni spor može pokrenuti i ombudsmen za Bosnu i Hercegovinu, a i intervenirati u postupku koji je u toku kad u vršenju poslova iz svoje nadležnosti nađe da je konačnim upravnim aktom povrijeđeno ljudsko dostojanstvo, prava i slobode građana garantirani Ustavom Bosne i Hercegovine i instrumentima navedenim u Aneksu I Ustava Bosne i Hercegovine.

Član 3.

Presude Suda Bosne i Hercegovine, donesene u upravnim sporovima, su konačne i obavezujuće u skladu s odredbama ovog zakona.

Član 4.

Institucije Bosne i Hercegovine, u smislu ovog zakona, su: ministarstva Bosne i Hercegovine i njihova tijela, javne agencije, javne korporacije, Komisija za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica osnovana Sporazumom između Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske o prijenosu nadležnosti i nastavku finansiranja i rada Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica ("Službeni glasnik BiH", br. 32/04, 32/05 i 14/06), (u daljnjem tekstu: Komisija za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica), institucije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i druge organizacije utvrđene zakonom države Bosne i Hercegovine koje vrše javna ovlaštenja, koje su Ustavom Bosne i Hercegovine određene u nadležnost Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nadležna institucija).

II – NADLEŽNOST

Član 5.

Upravne sporove rješava Upravni odjel Suda Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Sud).

Član 6.

Sud odlučuje po tužbama protiv konačnih upravnih akata institucija Bosne i Hercegovine iz člana 4. ovog zakona.

Član 7.

U upravnim sporovima Sud odlučuje u vijeću sastavljenom od trojice sudija, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

U upravnim sporovima pokrenutim protiv rješenja o stavljanju stranca pod nadzor odlučuje sudija pojedinac.

III – UPRAVNI SPOR

Član 8.

Upravni spor može se voditi samo protiv konačnog upravnog akta i konačnog akta Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica.

Konačni upravni akt, u smislu ovog zakona, jeste akt kojim nadležna institucija iz člana 4. ovog zakona rješava o izvjesnom pravu ili obavezi građanina ili pravne osobe u nekoj upravnoj stvari (u daljnjem tekstu: konačni upravni akt).

Član 9.

Upravni spor može se pokrenuti samo protiv konačnih upravnih akata koje su donijele institucije iz člana 4. ovog zakona.

Upravni spor može se pokrenuti i kada se radi o upravnoj šutnji institucije iz člana 4. ovog zakona (administrativna šutnja), pod uslovima predviđenim članom 21. ovog zakona.

Član 10.

Upravni spor ne može se voditi:

- 1) protiv konačnih upravnih akata donesenih u stvarima u kojima je sudska zaštita osigurana van upravnog spora;
- 2) protiv konačnih upravnih akata donesenih u stvarima o kojima se po izričitoj odredbi zakona ne može voditi upravni spor;
- 3) u stvarima o kojima neposredno na osnovu ustavnih ovlaštenja odlučuje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ili Predsjedništvo Bosne i Hercegovine.

U stvarima iz tačke 2. stava 1. ovog člana može se voditi upravni spor, kad je nadležna institucija pri donošenju konačnog upravnog akta prekoračila granice svoje nadležnosti.

Član 11.

Konačni upravni akt može se pobijati:

- 1) ako u aktu nije primijenjen ili je nepravilno primijenjen zakon Bosne i Hercegovine, odnosno propis zasnovan na zakonu ili opći akt, pri vršenju dužnosti nadležnih institucija;
- 2) ako je akt donijela nenadležna institucija Bosne i Hercegovine;

3) ako u upravnom postupku koji je prethodio donošenju akata nije postupljeno po pravilima postupka, a naročito ako činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, ili ako je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja;

4) ako je nadležna institucija, rješavajući po slobodnoj ocjeni, prekoračila granice ovlaštenja koja su joj data pravnim propisima i suprotno cilju u kojem joj je ovlaštenje dato.

Član 12.

Tužba za pokretanje upravnog spora ne odgađa izvršenje pobijanog konačnog upravnog akta, ako Sud drugačije ne odluči.

U upravnom sporu može se tražiti:

1) da se utvrdi da je pobijani konačni upravni akt u suprotnosti sa zakonom i da se poništi;

2) da se, po potrebi, tužiocu prizna pravni status i pravo na povrat u prethodno stanje prije izvršenja pobijanog konačnog upravnog akta;

3) da se utvrdi odgovornost uprave; uključujući i obavezu plaćanja naknade za nastalu štetu;

4) da se odredi ispunjavanje zakonskih obaveza, ako se radi o nečinjenju od uprave ili javnih agencija.

Član 13.

U upravnom sporu može se tražiti i povrat oduzetih stvari, kao i naknada štete koja je tužiocu nanesena izvršenjem konačnog upravnog akta koji se pobija.

Član 14.

Tužilac u upravnom sporu može biti građanin, pravna osoba i druge osobe iz člana 2. ovog zakona pod uslovima utvrđenim u toj odredbi.

Član 15.

Kada je građaninu koji je učlanjen u neku društvenu organizaciju ili udruženje građana, koje prema svojim pravilima (statut) ima zadatak da štiti određena prava i interese svojih članova, konačnim upravnim aktom povrijeđeno koje takvo pravo ili interes, ta društvena organizacija, odnosno udruženje građana, može po pismenom pristanku svog člana u njegovo ime podnijeti tužbu i voditi upravni spor protiv takvog upravnog akta.

Organizacija, odnosno udruženje iz stava 1. ovog člana, može u svakom stadiju postupka, s pravima sporednog umješača, stupiti u već pokrenuti spor na strani takvog građanina i u njegovu korist poduzimati sve radnje i upotrebljavati sva pravna sredstva, ukoliko to nije u suprotnosti s izjavama i postupcima samog građanina.

Član 16.

Treća osoba kojoj bi poništenje pobijanog konačnog upravnog akta neposredno bilo na štetu (zainteresirana osoba) ima u sporu položaj stranke.

Član 17.

Tužena strana u upravnom sporu je institucija Bosne i Hercegovine iz člana 4. ovog zakona čiji se konačni upravni akt pobija.

Član 18.

Tužba, po pravilu, ne sprečava izvršenje konačnog upravnog akta protiv koga je podnesena, ako zakonom nije drukčije određeno.

Po zahtjevu tužioca, nadležna institucija za provođenje izvršenja pobijanog konačnog upravnog akta odgodit će izvršenje do konačne sudske odluke, ako bi izvršenje nanijelo tužiocu štetu koja bi se teško mogla popraviti, a odgađanje nije protivno javnom interesu niti bi se njime nanijela veća nenadoknadiva šteta protivnoj stranci. Uz zahtjev za odgađanje mora se priložiti dokaz o podnesenoj tužbi. Po svakom zahtjevu nadležna institucija mora donijeti rješenje najkasnije u roku od tri dana od prijema zahtjeva za odgodu izvršenja.

Nadležna institucija iz stava 2. ovog člana može i iz drugih razloga odgoditi izvršenje pobijanog konačnog upravnog akta do konačne sudske odluke, ako to javni interes dozvoljava.

Pod uslovima iz st. 2. i 3. ovog člana o odgađanju izvršenja konačnog upravnog akta protiv kojeg je podnesena tužba može odlučiti i sud kome je tužba podnesena, ako to pismeno zatraži tužilac.

IV – POSTUPAK

Član 19.

Upravni spor pokreće se tužbom.

Tužba se podnosi u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac tužbe obaviješten, odnosno kada je primio pobijani konačni upravni akt ili rješenje, odnosno od dana objavljivanja pobijanog propisa.

Rok iz stava 2. ovog člana vrijedi i za pravobranioca Bosne i Hercegovine, odnosno ombudsmena Bosne i Hercegovine kada su ovlašteni za podnošenje tužbe.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, tužba protiv rješenja o stavljanju stranca pod nadzor podnosi se u roku od 24 sata od uručenja, odnosno dostave rješenja drugostepenog tijela u upravnom postupku, odnosno isteka tog roka ako u njemu drugostepena odluka nije donesena. U sporovima iz ovog stava Sud odlučuje po hitnom postupku, saslušava stranca i sudsku odluku donosi što prije, a najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja tužbe.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, tužba protiv rješenja ili zaključka u predmetima povodom zahtjeva za međunarodnom zaštitom, uključujući i ograničenje kretanja podnosioca zahtjeva i predmetima koji se odnose na prestanak važenja međunarodne zaštite podnosi se u roku od 15 dana od dana dostave pobijanog konačnog upravnog akta, a u slučaju odbijanja zahtjeva za međunarodnom zaštitom kao neosnovanog u roku od osam dana od dana dostave rješenja. U sporovima iz ovog stava Sud odlučuje po hitnom postupku i sudsku odluku donosi što prije, a najkasnije u roku od 45 dana od dana prijema tužbe, odnosno najkasnije u roku od 30 dana od dana prijema tužbe u slučaju odbijanja zahtjeva za međunarodnom zaštitom kao neosnovanog.

Član 20.

Tužba se predaje Sudu neposredno ili mu se šalje poštom preporučeno.

Tužba se može izjaviti i na zapisnik kod Suda ili bilo kojeg drugog suda u Bosni i Hercegovini. Dan predaje tužbe pošti preporučeno, ili se podnosi putem tijela uprave Bosne i Hercegovine kada je tako predviđeno zakonom, odnosno dan izjavljivanja tužbe na zapisnik, smatra se kao dan predaje Sudu.

Ako tužba nije predata Sudu nego drugom tijelu, a stigne Sudu poslije isteka roka za podnošenje tužbe, smatrat će se da je na vrijeme podnesena ako se njeno podnošenje toj instituciji može pripisati neznanju ili očiglednoj omašci podnosioca tužbe.

Za osobe lišene slobode, dan predaje tužbe upravi ustanove u kojoj se ta osoba nalazi smatra se kao dan predaje Sudu.

Tužba protiv rješenja ili zaključka u predmetima povodom zahtjeva za međunarodnom zaštitom i predmetima koji se odnose na prestanak važenja međunarodne zaštite, podnosi se posredstvom Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine.

Član 21.

Ako u upravnom postupku drugostepena institucija nije u roku od 30 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donijela rješenje po žalbi stranke protiv prvostepenog

rješenja, a ne donese ga ni u daljnjem roku od sedam dana po pismenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena.

Na način propisan u stavu 1. ovog člana može postupiti stranka i kad po njenom zahtjevu u upravnom postupku prvostepena institucija nije donijela rješenje protiv čijeg akta zakonom nije dozvoljena žalba.

Ako u upravnom postupku prvostepena institucija protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donijela nikakvo rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo da se obrati svojim zahtjevom drugostepenoj instituciji. Protiv rješenja drugostepene institucije stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga, pod uslovima iz stava 1. ovog člana, pokrenuti i ako drugostepena institucija ne donese rješenje u propisanom roku.

Član 22.

U tužbi se mora navesti: ime, prezime i mjesto stanovanja, odnosno naziv i sjedište tužioca, broj i datum konačnog upravnog akta protiv koga je tužba podnesena, kratko obrazloženje zbog čega se tuži, kao i u kom pravcu i obimu se predlaže poništavanje konačnog upravnog akta i potpis podnosioca. Uz tužbu se mora podnijeti konačni upravni akt u originalu ili prijepisu, odnosno fotokopiji.

Ako se tužbom traži povrat stvari ili naknada štete, mora se staviti i određen zahtjev u pogledu stvari ili visine pretrpljene štete.

Uz tužbu se podnosi i po jedan prijepis tužbe i priloga za tuženu instituciju i za svaku zainteresiranu osobu, ako takvih osoba ima.

Član 23.

Tužilac može odustati od tužbe sve do donošenja sudske odluke o čemu Sudu podnosi pisani podnesak ili daje izjavu na zapisnik kod Suda, i u tom slučaju Sud rješenjem obustavlja postupak.

Član 24.

Ako je tužba nepotpuna ili nerazumljiva, predsjednik sudskog vijeća pozvat će tužioca, prema potrebi i preko drugog suda u Bosni i Hercegovini, da u ostavljenom roku ukloni nedostatke tužbe. Pri tome će ga poučiti šta i kako treba da učini i ukazati mu na posljedice koje će nastati ako ne postupi po traženju suda.

Ako tužilac u ostavljenom roku ne ukloni nedostatke tužbe, a oni su takvi da sprečavaju rad Suda, Sud će rješenjem odbaciti tužbu kao neurednu, ako ne nađe da je osporeni konačni upravni akt po zakonu ništavan.

Član 25.

Sud će rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi:

- 1) da je tužba podnesena neblagovremeno (član 19.) ili prijevremeno (član 21.), odnosno podnesena od neovlaštene osobe (član 2.);
- 2) da akt koji se tužbom osporava nije konačni upravni akt (član 8.);
- 3) da je očigledno da se upravnim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužioca ili u njegov neposredni lični interes zasnovan na zakonu (član 14.);
- 4) da se protiv upravnog akta koji se tužbom osporava mogla izjaviti žalba, pa ona nije uopće ili nije blagovremeno izjavljena (član 9.);
- 5) da se radi o stvari o kojoj se po izričitoj odredbi ovog zakona ne može voditi upravni spor (član 10.);
- 6) da već postoji pravosnažna sudska odluka donesena u upravnom sporu o istoj stvari.

Zbog razloga iz stava 1. ovog člana Sud će odbaciti tužbu u svakom stadiju postupka.

Član 26.

Ako Sud ne odbaci tužbu na osnovu člana 24. stav 2. ili člana 25. ovog zakona, a nade da pobijani upravni akt sadrži takve bitne nedostatke koji sprečavaju ocjenu zakonitosti akta, može iz tog razloga presudom poništiti pobijani konačni upravni akt i bez dostavljanja tužbe na odgovor.

Član 27.

Ako nadležna institucija za vrijeme sudskog postupka donese drugi konačni upravni akt kojim se mijenja ili stavlja van snage konačni upravni akt protiv koga je upravni spor pokrenut, kao i ako u slučaju iz člana 21. ovog zakona naknadno donese konačni upravni akt, ta institucija je dužna, osim tužioca, istovremeno pismeno izvijestiti i Sud pred kojim je spor pokrenut, s tim da Sudu dostavi i novi konačni upravni akt. Sud će u tom slučaju pozvati tužioca da u roku od 15 dana pismeno izjavi je li naknadno donesenim konačnim upravnim aktom zadovoljan ili ostaje pri tužbi i u kom obimu, odnosno proširuje li tužbu i na novi upravni akt.

Ako tužilac izjavi da je naknadno donesenim konačnim upravnim aktom zadovoljan ili ako ne da izjavu u roku iz stava 1. ovog člana, Sud će donijeti rješenje o obustavljanju postupka.

Ako tužilac izjavi da novim konačnim upravnim aktom nije zadovoljan, Sud će nastaviti postupak.

Član 28.

Ako tužbu ne odbaci po članu 24. stavu 2. ili po članu 25. ovog zakona, niti poništi upravni akt po članu 26. ovog zakona, Sud će po jedan prijepis tužbe s prilogima dostaviti na odgovor instituciji čiji se upravni akt pobija (u daljnjem tekstu: tužena strana) i zainteresiranim osobama, ako takvih osoba ima.

Odgovor na tužbu daje se u roku koji Sud odredi u svakom pojedinom slučaju. Ovaj rok ne može biti kraći od 10 ni duži od 20 dana.

U roku iz stava 2. ovog člana tužena strana dužna je poslati Sudu sve spise koji se odnose na predmet. Ako tužena strana i poslije drugog traženja Suda ne pošalje spise predmeta ili ako izjavi da ih ne može poslati, Sud će riješiti stvar i bez spisa u skladu s odredbom člana 34. stav 4. ovog zakona.

Član 29.

O upravnim sporovima Sud rješava na sjednici zatvorenoj za javnost.

Zbog složenosti sporne stvari, ili ako inače nađe da je to potrebno radi boljeg razjašnjenja stanja stvari, Sud može riješiti da se održi usmena rasprava (u daljnjem tekstu: rasprava).

Iz razloga navedenih u stavu 2. ovog člana i stranka može predložiti da se održi rasprava.

Član 30.

Ako sudsko vijeće Suda odluči da se održi rasprava, predsjednik vijeća odredit će dan rasprave i na nju pozvati stranke i zainteresirane osobe, ako ih ima.

Rasprava se može odgoditi samo iz važnih razloga, o čemu odlučuje sudsko vijeće.

Član 31.

Raspravom rukovodi predsjednik vijeća.

O raspravi se vodi zapisnik u koji se unose samo bitne činjenice i okolnosti, kao i dispozitiv odluke. Zapisnik potpisuju predsjednik vijeća i zapisničar.

Član 32.

Izostanak stranke s rasprave ne zadržava rad Suda. Zbog izostanka stranaka s rasprave ne može se uzeti da su stranke odustale od svojih zahtjeva, već će se njihovi podnesci pročitati.

Ako na raspravu ne dođe ni tužilac ni tužena strana, a rasprava se ne odgodi, Sud će raspraviti spor i bez prisustva stranaka.

Član 33.

Na raspravi prvo dobija riječ član sudskog vijeća koji je izvjestilac.

Izvjestilac izlaže stanje i suštinu spora, ne dajući svoje mišljenje. Poslije toga daje se riječ tužiocu da obrazloži tužbu, pa zastupniku tužene strane i zainteresiranim osobama da obrazlažu svoja gledišta.

Član 34.

Sud rješava spor, po pravilu, na bazi činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku.

Ako Sud nađe da se spor ne može raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku zbog toga što u pogledu utvrđenih činjenica postoji protivrječnost u spisima, što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, ili nađe da se u upravnom postupku nije vodilo računa o pravilima postupka koja bi bila od uticaja na rješavanje stvari, Sud će pobijati konačni upravni akt i prvostepeni upravni akt poništiti presudom i vratiti na ponovno rješavanje. Prvostepeni upravni akt poništava se ako su propusti u utvrđivanju činjeničnog stanja i povreda pravila postupka učinjeni u prvostepenom postupku, a pobijani konačni upravni akt poništava se ako su ti propusti učinjeni u drugostepenom upravnom postupku. U ovim slučajevima nadležna institucija dužna je postupiti onako kako je u presudi određeno i donijeti novi konačni upravni akt.

Ako bi poništenje pobijanog upravnog akta po stavu 2. ovog člana i ponovno vođenje postupka kod nadležne institucije izazvalo za tužioca štetu koja bi se teško mogla popraviti, ili ako je na osnovu javnih isprava ili drugih dokaza u spisima predmeta očigledno da je činjenično stanje drugačije od onog utvrđenog u upravnom postupku, ili ako je u istom upravnom sporu već jednom poništen upravni akt, a posebno ako nadležna institucija nije u potpunosti postupila po presudi, Sud je u ovim slučajevima obavezan sam utvrditi činjenično stanje i na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja riješiti upravnu stvar presudom, odnosno rješenjem.

U slučaju iz stava 3. ovog člana Sud utvrđuje činjenično stanje, po pravilu, na raspravi, ili preko jednog člana sudskog vijeća, ili preko drugog suda ili preko drugog tijela. Na raspravu se poziva i stranka. Ako Sud činjenično stanje utvrđuje preko drugog suda ili preko drugog tijela, taj sud odnosno tijelo, obavezni su postupiti po zahtjevu Suda u roku koji Sud odredi.

Član 35.

Zakonitost pobijanog konačnog upravnog akta Sud ispituje u granicama zahtjeva iz tužbe, ali pritom nije vezan razlozima tužbe.

Na ništavost konačnog upravnog akta Sud pazi po službenoj dužnosti.

Ako Sud utvrdi (ocijeni) da je pobijani konačni upravni akt ništavan, poništiti će ga, a ako su razlozi ništavnosti sadržani i u prvostepenom upravnom aktu, poništiti će i taj akt.

Član 36.

Sud donosi presudu odnosno rješenje većinom glasova sudskog vijeća.

O vijećanju i glasanju vodi se poseban zapisnik, koji potpisuju svi članovi vijeća i zapisničari.

Vijećanje i glasanje vrši se bez prisustva stranaka.

Član 37.

Sud rješava spor presudom.

Presudom se tužba uvažava ili odbija kao neosnovana. Ako se tužba uvažava, Sud poništava pobijani konačni upravni akt.

Presudom se konačni upravni akt poništava i predmet vraća nadležnoj instituciji na ponovno rješavanje u slučajevima utvrđenim u članu 34. stav 2. ovog zakona i drugim slučajevima predviđenim ovim zakonom.

Presudom se konačni upravni akt poništava i rješava upravna stvar u slučajevima utvrđenim u članu 34. stav 3. ovog zakona i drugim slučajevima predviđenim ovim zakonom. Takva presuda u svemu zamjenjuje poništeni konačni upravni akt.

Presudom kojom se pobijani konačni upravni akt poništava Sud će odlučiti i o zahtjevu tužioca za povrat stvari, odnosno za naknadu štete, ako podaci postupka pružaju za to pouzdanu osnovu. U protivnom, ako se radi o složenijem postupku (izvođenje dokaza, vještačenje dokumentacije itd.), Sud će odluku donijeti po odredbama Zakona o parničnom postupku.

Kad je tužba podnesena na osnovu člana 21. ovog zakona, a Sud nađe da je opravdana, presudom će uvažiti tužbu, poništiti osporeni upravni akt i odrediti u kom će smislu nadležna institucija donijeti rješenje ili će presudom sam riješiti upravnu stvar.

U slučajevima u kojima se ne odlučuje presudom, Sud donosi rješenje.

Član 38.

Ako je održana rasprava, Sud će odmah po završenoj raspravi usmeno objaviti presudu odnosno rješenje, zajedno s najvažnijim razlozima za donesenu odluku.

U složenim slučajevima Sud može odustati od usmenog objavljivanja presude odnosno rješenja, i najkasnije u roku od osam dana donijeti presudu odnosno rješenje.

Ako Sud po završenoj raspravi ne može izreći presudu odnosno rješenje zbog toga što prethodno treba da utvrdi takvu činjenicu za čije raspravljanje nije potrebna nova

rasprava, Sud će presudu odnosno rješenje donijeti bez rasprave i to najkasnije u roku od osam dana od dana kad tu činjenicu utvrdi.

• Član 39.

Presuda odnosno rješenje sadrži: označenje Suda, broj i datum, uvod koji obuhvaća ime i prezime predsjednika vijeća, članova vijeća i zapisničara, označenje stranaka i njihovih zastupnika, kratko označenje predmeta spora i dan kad je presuda odnosno rješenje izrečeno i objavljeno, dispozitiv, obrazloženje i pouku o pravnom lijeku. Dispozitiv mora biti odvojen od obrazloženja. U presudi se moraju cijeliti svi navodi tužbe.

Presuda odnosno rješenje je konačno i može se pobijati samo vanrednim pravnim lijekovima.

Originalnu presudu odnosno rješenje potpisuju predsjednik vijeća i zapisničar.

Presuda, odnosno rješenje kojim se tužba oglašava neosnovanom ili se odbija, ima pravno djelovanje samo za stranke u postupku.

Presuda, odnosno rješenje kojom se uvažava tužba, primjenjuje se za sve osobe na koje utiče konačni upravni akt koji je pobijan.

Presuda odnosno rješenje se u ovjerenom prijepisu dostavlja svim strankama i objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

V – VANREDNI PRAVNI LIJEKOVI

• Član 40.

Vanredni pravni lijekovi u upravnom sporu su:

1. Zahtjev za ponavljanje postupka;
2. Zahtjev za zaštitu zakonitosti;
3. Zahtjev za preispitivanje sudske odluke.

V.1. Zahtjev za ponavljanje postupka

• Član 41.

Postupak okončan odlukom Vijeća Upravnog odjela Suda ponoviti će se na zahtjev stranke.

O zahtjevu za ponavljanje postupka odlučuje Vijeće Upravnog odjela Suda (Vijeće) koje je donijelo presudu.

Član 42.

Zahtjev za ponavljanje postupka može se podnijeti:

- 1) ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem sudskom postupku;
- 2) ako je do odluke suda došlo uslijed krivičnog djela sudije ili radnika u sudu, ili je odluka isposlovana prevarnom radnjom zastupnika ili punomoćnika stranke, njegovog protivnika ili protivnikovog zastupnika ili punomoćnika, a takva radnja predstavlja krivično djelo;
- 3) ako je odluka zasnovana na presudi donesenoj u krivičnoj ili građanskoj stvari, a ta presuda je kasnije ukinuta drugom pravosnažnom sudskom odlukom;
- 4) ako je isprava na kojoj se zasniva sudska odluka lažna ili lažno preinačena, ili ako je svjedok, vještak ili stranka prilikom saslušanja pred sudom dao lažan iskaz, a odluka suda zasniva se na tom iskazu;
- 5) ako stranka nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi raniju sudsku odluku donesenu u istom upravnom sporu;
- 6) ako zainteresiranoj osobi nije bila data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu.

Zbog okolnosti iz tačke 1. i 5. stav 1. ovog člana, ponavljanje će se dozvoliti samo ako stranka bez svoje krivice nije bila u stanju te okolnosti iznijeti u ranijem postupku.

Član 43.

Ponavljanje postupka može se tražiti najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je stranka saznala za razlog ponavljanja. Ako je stranka saznala za razlog ponavljanja prije nego što je postupak kod suda okončan, ali taj razlog nije mogla upotrijebiti tokom postupka, ponavljanje se može tražiti u roku od 30 dana od dana obavještenja o odluci Vijeća.

Po isteku pet godina od pravosnažnosti odluke Vijeća ponavljanje se ne može tražiti. Izuzetno, i poslije roka od pet godina ponavljanje postupka može se tražiti zbog zakonskih osnova navedenih u članu 42. stav 1. tačke 2., 3. i 4. ovog zakona.

Član 44.

Ponavljanje postupka pokreće se zahtjevom za ponavljanje postupka.

Zahtjev za ponavljanje postupka sadrži označenje sudske odluke donesene u postupku čije se ponavljanje traži, zakonska osnova ponavljanja (član 42.), odnosno okolnosti koje

čine vjerovatnim postojanje te osnove, kao i razloge i obim u kome se predlaže izmjena odluke donesene u postupku čije se ponavljanje traži.

Član 45.

Vijeće će odbaciti zahtjev za ponavljanje postupka ako utvrdi da ga je podnijela neovlaštena osoba ili da nije blagovremen, ili da stranka nije učinila bar vjerovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje.

Ako Vijeće ne odbaci zahtjev po stavu 1. ovog člana, dostavit će ga protivnoj stranci i zainteresiranim osobama i pozvati ih da u roku od 15 dana odgovore po zahtjevu.

Član 46.

Po isteku roka za odgovor na zahtjev (član 45. stav 2.), Vijeće presudom rješava o zahtjevu za ponavljanje postupka.

Ako se ponavljanje postupka dozvoli, stavit će se van snage ranija sudska odluka u cjelini ili djelimično.

Ranije procesne radnje na koje ne utiču razlozi ponavljanja postupka neće se ponavljati.

Presudom kojom se ponavljanje postupka dozvoljava riješit će se i o glavnoj stvari.

Član 47.

Protiv odluke Vijeća donesene po zahtjevu za ponavljanje postupka mogu se podnijeti pravni lijekovi koji su ovim zakonom dozvoljeni u glavnoj stvari.

Član 48.

U postupku za ponavljanje postupka jednako će se primjenjivati odredbe ovog zakona o postupku po tužbi, ukoliko u čl. od 42. do 47. ovog zakona nije drugačije određeno.

V. 2. Zahtjev za preispitivanje sudske odluke

Član 49.

Protiv konačne odluke Upravnog odjela Suda i konačne odluke najvišeg suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine donesene u upravnom sporu može se podnijeti zahtjev za preispitivanje sudske odluke (u daljnjem tekstu: zahtjev za preispitivanje).

Zahtjev za preispitivanje može se podnijeti zbog povrede zakona Bosne i Hercegovine ili zbog povrede pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijane odluke.

Član 50.

Zahtjev za preispitivanje podnosi se na način određen u članu 20. ovog zakona, Sudu protiv čije se odluke podnosi zahtjev.

Zahtjev iz stava 1. ovog člana može se podnijeti u roku od 30 dana od dana dostavljanja stranci sudske odluke protiv koje se podnosi zahtjev.

O zahtjevu za preispitivanje iz stava 1. ovog člana odlučuje Žalbeni odjel u vijeću sastavljenom od trojice sudija.

Član 51.

Zahtjev za preispitivanje sadrži označenje sudske odluke čije se preispitivanje predlaže, kao i razloge i obim u kome se predlaže preispitivanje te odluke.

Ako je zahtjev iz stava 1. ovog člana nepotpun ili nerazumljiv, Žalbeni odjel postupa u skladu s odredbama člana 24. ovog zakona.

Član 52.

Nedozvoljen ili neblagovremen zahtjev za preispitivanje ili zahtjev koji je podnijela neovlaštena osoba, Žalbeni odjel odbacit će rješenjem.

Ako Žalbeni odjel ne odbaci zahtjev iz stava 1. ovog člana, dostavit će zahtjev protivnoj stranci koja može, u roku koji odredi Žalbeni odjel, podnijeti odgovor na zahtjev.

Član 53.

Žalbeni odjel rješava o zahtjevu, po pravilu, na sjednici zatvorenoj za javnost, a pobijanu odluku ispituje samo u granicama zahtjeva.

Član 54.

Žalbeni odjel presudom odbija ili uvažava zahtjev za preispitivanje sudske odluke.

Presudom kojom zahtjev iz stava 1. ovog člana uvažava, Žalbeni odjel može ukinuti ili preinačiti sudsku odluku protiv koje je podnesen zahtjev.

Ako Žalbeni odjel ukine sudsku odluku, predmet se vraća sudu čija je odluka ukinuta. Taj sud dužan je izvesti sve procesne radnje i raspraviti pitanja na koja mu je ukazao Žalbeni odjel te donijeti odgovarajuću odluku.

V. 3. Zahtjev za zaštitu zakonitosti

Član 55.

Protiv konačne odluke Upravnog odjela Suda i protiv konačne odluke najvišeg suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine donesene u upravnom sporu, pravobranilac Bosne i Hercegovine može podnijeti zahtjev za zaštitu zakonitosti.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti može se podnijeti zbog povreda zakona Bosne i Hercegovine ili zbog povreda pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijane odluke.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije dozvoljen protiv odluke koju je povodom zahtjeva za preispitivanje donijelo Žalbeno upravno vijeće.

O zahtjevu za zaštitu zakonitosti iz stava 1. ovog člana odlučuje Žalbeni odjel u vijeću od trojice sudija.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti može se podnijeti u roku od 30 dana od dana kad je stranci dostavljena konačna odluka protiv koje se zahtjev podnosi.

Član 56.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti sadrži označenje sudske odluke protiv koje se on podnosi, kao i razloge i obim u kome se predlaže ispitivanje zakonitosti te odluke.

Ako je zahtjev iz stava 1. ovog člana nepotpun ili nerazumljiv, Žalbeni odjel postupa u skladu s odredbama člana 24. ovog zakona.

Član 57.

Nedozvoljen i neblagovremen zahtjev za zaštitu zakonitosti, ili zahtjev koji je podnijela neovlaštena osoba, Žalbeni odjel odbacit će rješenjem.

Ako Žalbeni odjel ne odbaci zahtjev iz stava 1. ovog člana, dostavit će taj zahtjev protivnoj stranci koja može, u roku koji odredi Žalbeni odjel, podnijeti odgovor na zahtjev.

Član 58.

Žalbeni odjel rješava o zahtjevu za zaštitu zakonitosti, po pravilu, na sjednici zatvorenoj za javnost, a pobijanu odluku ispituje samo u granicama zahtjeva.

Član 59.

Žalbeni odjel presudom odbija ili uvažava zahtjev za zaštitu zakonitosti.

Presudom kojom zahtjev iz stava 1. ovog člana uvažava, Žalbeni odjel može ukinuti ili preinačiti sudsku odluku protiv koje je podnesen zahtjev.

Ako Žalbeni odjel ukine sudsku odluku, predmet vraća sudu čija je odluka ukinuta. Taj sud dužan je izvesti sve procesne radnje i raspraviti pitanja na koja mu je ukazao Žalbeni odjel te donijeti odgovarajuću odluku.

Član 60.

Ponavljanje postupka i zahtjev za preispitivanje sudske odluke može podnijeti i ombudsmen za Bosnu i Hercegovinu ako je učestvovao u postupku upravnog spora ili kada u vršenju poslova iz svoje nadležnosti nađe da je sudskom odlukom povrijeđeno ljudsko dostojanstvo, odnosno prava i slobode utvrđene Ustavom i instrumentima Aneksa Ustava Bosne i Hercegovine.

V-a OSTALE ODREDBE POSTUPKA

Član 60.a)

Za pitanja o postupku u upravnim sporovima koja nisu regulirana ovim zakonom jednako će se primjenjivati odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak.

VI – TROŠKOVI POSTUPKA

Član 61.

Troškovi u postupku o upravnim sporovima su izdaci učinjeni povodom upravnog spora od njegovog pokretanja do završetka.

Sud će svakom odlukom kojom okončava postupak o upravnom sporu odlučiti ko snosi troškove postupka i koliko oni iznose.

Sud će odlučiti da stranka koja je pokrenula ili nastavila postupak u lošoj namjeri ili iz nemara snosi sudske troškove u cijelosti.

VII – OBAVEZNOST PRESUDA

Član 62.

Kad Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog konačnog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležna institucija dužna je da ga donese bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija je pri tome vezana pravnim shvaćanjem Suda i primjedbama u pogledu postupka.

Član 63.

Ako nadležna institucija poslije poništenja konačnog upravnog akta donese upravni akt protivno pravnom shvaćanju Suda, ili protivno primjedbama Suda u pogledu postupka, pa tužilac podnese novu tužbu, Sud je dužan u ovim slučajevima poništiti pobijani konačni upravni akt i sam riješiti stvar presudom. Takva presuda u svemu zamjenjuje konačni upravni akt nadležne institucije.

Član 64.

Ako nadležna institucija poslije poništenja konačnog upravnog akta ne donese odmah, a najkasnije u roku od 15 dana, novi upravni akt ili novi upravni akt u izvršenju presude donesene na osnovu člana 37. stav 6. ovog zakona, stranka može posebnim podneskom tražiti donošenje takvog akta. Ako nadležna institucija ne donese upravni akt ni za sedam dana od ovog traženja, stranka može tražiti donošenje takvog akta od Suda koji je donio presudu u prvom stepenu.

Po zahtjevu stranke iz stava 1. ovog člana, Sud će zatražiti od nadležne institucije spis predmeta i obavještenje o razlozima zbog kojih upravni akt nije donio. Nadležna institucija dužna je dostaviti spis i dati obavještenje odmah, a najkasnije u roku od sedam dana. Ako ona to ne učini, ili ako dato obavještenje, po ocjeni Suda, ne opravdava neizvršenje sudske presude, Sud će donijeti odluku koja u svemu zamjenjuje konačni upravni akt nadležne institucije i dostaviti je nadležnoj instituciji za izvršenje koja je dužna bez odgađanja izvršiti ovu odluku.

Odgovorna osoba u nadležnoj instituciji koja ne postupi u skladu s odredbama čl. 62., 63. i 64. ovog zakona, čini tešku povredu radne dužnosti.

Prijedlog za pokretanje disciplinskog postupka protiv te osobe podnosi Upravni odjel Suda koji je donio presudu kojom je osporeni upravni akt poništen, po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke.

Član 65.

O ponašanju nadležne institucije iz čl. 63. i 64. ovog zakona, Sud obavezno pismeno izvještava Vijeće ministara Bosne i Hercegovine kako bi u okviru svojih ovlaštenja poduzelo odgovarajuće mjere da nadležna institucija dosljedno postupi po odluci Upravnog odjela Suda.

Nadležna institucija, čiji je konačni upravni akt poništen sudskom odlukom, obavezna je postupiti po nalogu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine osigurava, u slučaju potrebe, izvršenje svake sudske odluke donesene u upravnom sporu na prijedlog Upravnog odjela Suda ili zahtjev stranke.

Član 66.

Kad je u upravnom sporu donesena presuda kojom je poništen pobijani upravni akt, pa nadležna institucija u izvršenju te presude donese novi konačni upravni akt, a stranka kod te institucije zatraži ponavljanje upravnog postupka po tom upravnom aktu, ponavljanje se može dozvoliti ako je razlog za ponavljanje postupka nastao u odnosu na konačni upravni akt koji je donijela ta institucija.

VIII – POSTUPAK ZAŠTITE SLOBODA I PRAVA GRAĐANA GARANTIRANIH USTAVOM

Član 67.

Građanin čija su prava ili osnovne slobode, garantirani Ustavom Bosne i Hercegovine, povrijeđeni konačnim pojedinačnim aktom institucija iz člana 4. ovog zakona, ima pravo zahtijevati zaštitu tih prava ili sloboda kod Suda u skladu s ovim zakonom, ako nije osigurana druga sudska zaštita.

Član 68.

O zahtjevima iz člana 67. ovog zakona odlučuje Vijeće Upravnog odjela Suda.

Na postupak po zahtjevu iz člana 67. ovog zakona jednako se primjenjuju odredbe Poglavlja IV Postupak, čl. 19. - 40. ovog zakona.

Član 69.

Zaštita sloboda i prava građana garantiranih Ustavom osigurava se i u slučaju ako su te slobode ili prava povrijeđeni radnjom službene osobe u instituciji, odnosno odgovorne osobe u javnoj agenciji ili javnoj korporaciji, kojom se protivno zakonu neposredno sprečava ili ograničava određenom pojedincu vršenje takve slobode ili prava.

Član 70.

O zahtjevu građana čije je pravo ili sloboda povrijeđeno radnjom iz člana 69. ovog zakona, odlučuje Vijeće Upravnog odjela Suda.

U zahtjevu za zaštitu zbog nezakonite radnje navodi se radnja, mjesto i vrijeme kada je izvršena, institucija, odnosno javna agencija ili korporacija kod koje je ta radnja učinjena, podaci o službenoj osobi, odnosno odgovornoj osobi koja je to učinila, dokazi o tome, kao i zahtjev da se otkloni zabrana ili ograničenje za vršenje slobode ili prava koje se osporava nezakonitom radnjom.

Član 71.

Zahtjev iz člana 70. ovog zakona može se podnijeti sve dok radnja traje.

Ako osoba prema kojoj je poduzeta nezakonita radnja nije u mogućnosti sama podnijeti zahtjev za zaštitu zbog nezakonite radnje, zahtjev može podnijeti njen bračni partner, dijete, roditelj ili drugi bliski srodnik.

Član 72.

Postupak po zahtjevu iz člana 70. hitan je i sudska odluka mora se donijeti što prije, a najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.

Član 73.

Sud će bez odgađanja zahtjev dostaviti na odgovor instituciji, odnosno javnoj agenciji ili korporaciji, zavisno od toga ko je izvršio radnju iz člana 69. ovog zakona. Odgovor na zahtjev dostavlja se u roku koji odredi Sud.

Kad Sud nađe da je zahtjev osnovan, donijet će rješenje kojim će zabraniti daljnje vršenje nezakonite radnje. U protivnom, odbit će zahtjev rješenjem.

Sud će u rješenju iz stava 1. ovog člana odrediti mjere koje treba poduzeti da bi se uspostavilo zakonito stanje, ostavljajući rok za izvršenje, kao i odrediti zakonske sankcije za slučaj neizvršenja rješenja.

Rješenje Suda izvršava institucija, odnosno javna agencija ili korporacija iz člana 69. ovog zakona, čija je službena osoba odnosno odgovorna osoba učinila nezakonitu radnju.

Član 74.

Kako bi se osiguralo izvršenje rješenja, Sud koji je donio rješenje odmah će prema okolnostima konkretnog slučaja poduzeti šta je potrebno radi osiguranja izvršenja rješenja, a može o rješenju obavijestiti i instituciju iz člana 65. stav 1. ovog zakona, koja je dužna poduzeti mjere potrebne za uspostavljanje zakonitog stanja na način utvrđen u rješenju Suda.

Član 75.

Ako rješenje ne bude izvršeno u ostavljenom roku, Sud će na zahtjev stranke izvršiti rješenje neposredno ili preko institucije.

Izvršenje se, prema okolnostima slučaja, provodi na trošak institucije, javne agencije ili korporacije, odnosno na trošak službene ili druge odgovorne osobe koja je izvršila nezakonitu radnju.

Radi izvršenja Sud može podnijeti zahtjev nadležnoj instituciji, odnosno pravnoj osobi za udaljenje s dužnosti službene ili odgovorne osobe, a po potrebi može protiv službene odnosno odgovorne osobe, ako ona u određenom roku ne izvrši rješenje, izreći novčanu

kaznu od 200 do 800 KM, kao i odrediti i druge pogodne mjere u skladu s pravilima izvršnog sudskog postupka.

IX – POSTUPAK PO IZBORNIM ŽALBAMA

Član 76.

Protiv odluke Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine (Izborna komisija) ili Izbornog vijeća za prigovore i žalbe kojom se krši Izborni zakon Bosne i Hercegovine (Izborni zakon) i propisi koje donosi Izborna komisija na osnovu zakona, može se uložiti žalba Žalbenom odjelu.

Član 77.

Žalba Žalbenom odjelu može se uložiti i protiv odluke bilo kojeg tijela u Bosni i Hercegovini, u entitetima, kao i protiv odluke sudova posljednje instance Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kojom se krši Izborni zakon i propisi koje donosi Centralna izborna komisija na osnovu zakona, ukoliko to nije predmet druge redovne žalbe.

Član 78.

Žalbu iz čl. 76. i 77. može uložiti svaka osoba, politička stranka ili koalicija čije je pravo, ustanovljeno Izbornim zakonom i propisima koje donosi Centralna izborna komisija na osnovu zakona, povrijeđeno ili koja ima određeni pravni interes.

Član 79.

O žalbi odlučuje Žalbeni odjel u vijeću od trojice sudija po hitnom postupku, čuvajući osnovna načela postupka, i sudsku odluku donosi u roku od tri dana od dana prijema žalbe.

O žalbi odlučuje Žalbeni odjel u vijeću od trojice sudija po hitnom postupku, čuvajući osnovna načela postupka, i sudsku odluku donosi što prije, a najkasnije 10 (deset) dana od prijema žalbe.

Član 80.

Žalba se podnosi pismeno u roku od dva dana od dana prijema odluke posljednje instance i sadrži kratak opis učinjene povrede i dokaze koji potvrđuju navode žalbe. Žalbu mora potpisati njen podnosilac. Ukoliko je podnosilac žalbe stranka ili koalicija, žalbu potpisuje predsjednik ili ovlaštenu predstavnik političke stranke ili koalicije.

Žalba se dostavlja svim zainteresiranim strankama navedenim u žalbi. Strane navedene u žalbi mogu se u roku 48 (četrdeset osam) sati od prijema žalbe pismeno izjasniti o njenim navodima.

U roku iz stava 2. ovog člana, strana protiv čije je odluke podnesena žalba dužna je na traženje Žalbenog odjela dostaviti sve spise na koje se žalba odnosi.

Član 81.

Kad Žalbeni odjel nađe da je žalba zasnovana, donijet će odluku kojom će odrediti da se uklone nepravilnosti kojima je povrijeđeno izborno pravo. U protivnom, odbit će žalbu.

Žalbeni odjel će odlukom iz stava 1. ovog člana odrediti mjere koje treba poduzeti da bi se otklonile nepravilnosti kojima je povrijeđeno izborno pravo podnosioca žalbe, ostavljajući rok za izvršenje i odrediti sankcije za slučaj neizvršenja odluke.

Član 82.

Odluka Žalbenog odjela po žalbi uloženoj zbog povrede izbornog prava je konačna i obavezujuća.

X – KRIVIČNE ODREDBE

Član 83.

Novčanom kaznom od 1.500 do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj nadležna institucija:

- 1) ako po zahtjevu stranke ne donese rješenje u predviđenom roku (član 18. stav 2.);
- 2) ako ne dostavi Sudu sve spise koji se odnose na predmet (član 28. stav 3.);
- 3) ako ne postupi onako kako je u presudi određeno ili ne donese novi upravni akt, odnosno ne postupi po traženju Suda (član 34. st. 2. i 4.);
- 4) ako ne donese novi upravni akt u roku ili ga donese protivno pravnom shvaćanju Suda, odnosno primjedbama Suda (član 63.);
- 5) ako ne donese upravni akt u roku ili po podnesenom posebnom podnesku stranke, ili ne dostavi spise i traženo obavještenje Sudu ili ne izvrši rješenje Suda (član 64.).

Za prekršaje iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom od 200 do 800 KM i odgovorna osoba u nadležnoj instituciji.

Član 84.

Odgovornom osobom u nadležnoj instituciji, u smislu člana 83. stava 2. ovog zakona, smatra se rukovodilac te institucije i službenik u toj instituciji koji je zadužen da

neposredno izvrši određeni posao, a nije to učinio ili je izvršio radnju protivno datoj obavezi.

XI – PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 85.

Upravni spor po ovom zakonu može se voditi protiv konačnih rješenja koja, u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine i međunarodnim ugovorima, donose međunarodni upravitelji i druge institucije koje na teritoriji Bosne i Hercegovine obavljaju određene poslove pod međunarodnom upravom, i u okviru tih poslova rješavaju o određenim pravima i obavezama građana i pravnih osoba, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Sud odlučuje o tužbama protiv upravnih akata institucija iz stava 1. ovog člana, koji su obrazovani za potrebe Bosne i Hercegovine.

Pokretanje i vođenje upravnog spora protiv upravnih akata iz stava 1. ovog člana vrši se na način i pod uslovima utvrđenim u odredbama ovog zakona koje se odnose na upravni spor.

Izuzetno, tužbe protiv konačnih akata Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica donesenih nakon potpisivanja Sporazuma iz člana 1. ovog zakona, podnose se u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 86.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave, a bit će objavljen u "Službenom glasniku BiH", "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH".

PS BiH broj 67/02
3. jul 2002. godine
Sarajevo

**PREGLED ODREĐABA
ZAKONA O UPRAVNIM SPOROVIMA BOSNE I HERCEGOVINE KOJE SE
MIJENJAJU**

Član 2.

Pravo pokretanja upravnog spora ima:

- 1) građanin ili pravna osoba ako je konačnim upravnim aktom povrijeđeno neko njegovo pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu;
- 2) ako je konačnim upravnim aktom povrijeđen zakon na štetu Bosne i Hercegovine ili je povrijeđen zakon u korist pravne osobe ili građanina, upravni spor može pokrenuti pravobranilac Bosne i Hercegovine;
- 3) državni službenici ako je konačnim upravnim aktom povrijeđeno njihovo pravo iz radnog odnosa;
- 4) grupe koje zastupaju kolektivne interese (udruženja i fondacije, korporacije, sindikati) ako su konačnim upravnim aktom povrijeđena njihova prava ili kolektivni interesi koje zastupaju;
- 5) tijelo uprave, služba za upravu, poslovna jedinica preduzeća (društva), naselje ili grupa ljudi i sl., iako nemaju svojstvo pravne osobe mogu pokrenuti upravni spor, ako mogu biti nosioci prava i obaveza o kojima se rješavalo u upravnom postupku;
- 6) u slučaju iz tačke 2. ovog stava sva upravna tijela, službe za upravu i pravne osobe dužni su o takvim aktima, kad za njih saznaju, obavijestiti nadležnog pravobranioca ili drugo zakonom ovlašteno tijelo.

Upravni spor može pokrenuti i ombudsmen za Bosnu i Hercegovinu, a i intervenirati u postupku koji je u toku kad u vršenju poslova iz svoje nadležnosti nađe da je konačnim upravnim aktom povrijeđeno ljudsko dostojanstvo, prava i slobode građana garantirani Ustavom Bosne i Hercegovine i instrumentima navedenim u Aneksu I Ustava Bosne i Hercegovine.

Član 4.

Institucije Bosne i Hercegovine, u smislu ovog zakona, su: ministarstva Bosne i Hercegovine i njihova tijela, javne agencije, javne korporacije, Komisija za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica osnovana Sporazumom između Bosne i

Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske o prijenosu nadležnosti i nastavku finansiranja i rada Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica ("Službeni glasnik BiH", br. 32/04, 32/05 i 14/06), (u daljnjem tekstu: Komisija za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica), institucije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i druge organizacije utvrđene zakonom države Bosne i Hercegovine koje obavljaju javna ovlaštenja, koje su Ustavom Bosne i Hercegovine određene u nadležnost Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nadležna institucija).

Član 19.

Upravni spor pokreće se tužbom.

Tužba se podnosi u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac tužbe obaviješten, odnosno kada je primio pobijani konačni upravni akt ili rješenje, odnosno od dana objavljivanja pobijanog propisa.

Rok iz stava 2. ovog člana vrijedi i za pravobranioca Bosne i Hercegovine, odnosno ombudsmena Bosne i Hercegovine kada su ovlašteni za podnošenje tužbe.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, tužba protiv rješenja o stavljanju stranca pod nadzor podnosi se u roku od 24 sata od uručenja, odnosno dostave rješenja drugostepenog tijela u upravnom postupku, odnosno isteka tog roka ako u njemu drugostepena odluka nije donesena. U sporovima iz ovog stava Sud odlučuje po hitnom postupku, saslušava stranca i sudsku odluku donosi što prije, a najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja tužbe.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, tužba protiv rješenja ili zaključka u predmetima povodom zahtjeva za međunarodnom zaštitom, uključujući i ograničenje kretanja podnosioca zahtjeva i predmetima koji se odnose na prestanak važenja međunarodne zaštite, podnosi se u roku od 15 dana od dana dostave pobijanog konačnog upravnog akta, a u slučaju odbijanja zahtjeva za međunarodnom zaštitom kao neosnovanog, u roku od osam dana od dana dostave rješenja. U sporovima iz ovog stava Sud odlučuje po hitnom postupku i sudsku odluku donosi što prije, a najkasnije u roku od 45 dana od dana prijema tužbe, odnosno najkasnije u roku od 30 dana od dana prijema tužbe u slučaju odbijanja zahtjeva za međunarodnom zaštitom kao neosnovanog.

Član 20.

Tužba se predaje Sudu neposredno ili mu se šalje poštom preporučeno.

Tužba se može izjaviti i na zapisnik kod Suda ili bilo kojeg drugog suda u Bosni i Hercegovini. Dan predaje tužbe pošti preporučeno ili se podnosi putem tijela uprave Bosne i Hercegovine kada je tako predviđeno zakonom, odnosno dan izjavljivanja tužbe na zapisnik, smatra se kao dan predaje Sudu.

Ako tužba nije predata Sudu nego drugom tijelu, a stigne Sudu poslije isteka roka za podnošenje tužbe, smatrat će se da je na vrijeme podnesena ako se njeno podnošenje toj instituciji može pripisati neznanju ili očiglednoj omašci podnosioca tužbe.

Za osobe lišene slobode, dan predaje tužbe upravi ustanove u kojoj se ta osoba nalazi smatra se kao dan predaje Sudu.

Tužba protiv rješenja ili zaključka u predmetima povodom zahtjeva za međunarodnom zaštitom i predmetima koji se odnose na prestanak važenja međunarodne zaštite, podnosi se posredstvom Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine.

Član 28.

Ako tužbu ne odbaci po članu 24. stavu 2. ili po članu 25. ovog zakona, niti poništi upravni akt po članu 26. ovog zakona, Sud će po jedan prijepis tužbe s prilogima dostaviti na odgovor instituciji čiji se upravni akt pobija (u daljnjem tekstu: tužena strana) i zainteresiranim osobama, ako takvih osoba ima.

Odgovor na tužbu daje se u roku koji Sud odredi u svakom pojedinom slučaju. Ovaj rok ne može biti kraći od 10 ni duži od 20 dana.

U roku iz stava 2. ovog člana tužena strana dužna je poslati Sudu sve spise koji se odnose na predmet. Ako tužena strana i poslije drugog traženja Suda ne pošalje spise predmeta ili ako izjavi da ih ne može poslati, Sud će riješiti stvar i bez spisa u skladu s odredbom člana 34. stav 4. ovog zakona.

Član 35.

Zakonitost pobijanog konačnog upravnog akta Sud ispituje u granicama zahtjeva iz tužbe, ali pritom nije vezan razlozima tužbe.

Na ništavnost konačnog upravnog akta Sud pazi po službenoj dužnosti.

Ako Sud utvrdi (ocijeni) da je pobijani konačni upravni akt ništavan, poništiti će ga, a ako su razlozi ništavnosti sadržani i u prvostepenom upravnom aktu, poništiti će i taj akt.

Član 39.

Presuda odnosno rješenje sadrži: označenje Suda, broj i datum, uvod koji obuhvaća ime i prezime predsjednika vijeća, članova vijeća i zapisničara, označenje stranaka i njihovih zastupnika, kratko označenje predmeta spora i dan kad je presuda, odnosno rješenje izrečeno i objavljeno, dispozitiv, obrazloženje i pouku o pravnom lijeku. Dispozitiv mora biti odvojen od obrazloženja. U presudi se moraju cijeniti svi navodi tužbe.

Presuda odnosno rješenje je konačno i može se pobijati samo vanrednim pravnim lijekovima.

Originalnu presudu odnosno rješenje potpisuju predsjednik vijeća i zapisničar.

Presuda, odnosno rješenje kojim se tužba oglašava neosnovanom ili se odbija, ima pravno djelovanje samo za stranke u postupku.

Presuda, odnosno rješenje kojim se uvažava tužba, primjenjuje se za sve osobe na koje utiče konačni upravni akt koji je pobijan.

Presuda odnosno rješenje se u ovjerenom prijepisu dostavlja svim strankama i objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

Član 40.

Vanredni pravni lijekovi u upravnom sporu su:

1. Zahtjev za ponavljanje postupka;
2. Zahtjev za zaštitu zakonitosti;
3. Zahtjev za preispitivanje sudske odluke.

V. 3. Zahtjev za zaštitu zakonitosti

Član 55.

Protiv konačne odluke Upravnog odjela Suda i protiv konačne odluke najvišeg suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine donesene u upravnom sporu, pravobranilac Bosne i Hercegovine može podnijeti zahtjev za zaštitu zakonitosti.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti može se podnijeti zbog povreda zakona Bosne i Hercegovine ili zbog povreda pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijane odluke.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije dozvoljen protiv odluke koju je povodom zahtjeva za preispitivanje donijelo Žalbeno upravno vijeće.

O zahtjevu za zaštitu zakonitosti iz stava 1. ovog člana odlučuje Žalbeni odjel u vijeću od trojice sudija.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti može se podnijeti u roku od 30 dana od dana kad je stranci dostavljena konačna odluka protiv koje se zahtjev podnosi.

Član 56.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti sadrži označenje sudske odluke protiv koje se on podnosi, kao i razloge i obim u kome se predlaže ispitivanje zakonitosti te odluke.

Ako je zahtjev iz stava 1. ovog člana nepotpun ili nerazumljiv, Žalbeni odjel postupa u skladu s odredbama člana 24. ovog zakona.

Član 57.

Nedozvoljen i neblagovremen zahtjev za zaštitu zakonitosti, ili zahtjev koji je podnijela neovlaštena osoba Žalbenog odjela, odbacit će rješenjem.

Ako Žalbeni odjel ne odbaci zahtjev iz stava 1. ovog člana, dostavit će taj zahtjev protivnoj stranci koja može, u roku koji odredi Žalbeni odjel, podnijeti odgovor na zahtjev.

Član 58.

Žalbeni odjel rješava o zahtjevu za zaštitu zakonitosti po pravilu na sjednici zatvorenoj za javnost, a pobijanu odluku ispituje samo u granicama zahtjeva.

Član 59.

Žalbeni odjel presudom odbija ili uvažava zahtjev za zaštitu zakonitosti.

Presudom kojom zahtjev iz stava 1. ovog člana uvažava, Žalbeni odjel može ukinuti ili preinačiti sudsku odluku protiv koje je podnesen zahtjev.

Ako Žalbeni odjel ukine sudsku odluku, predmet vraća sudu čija je odluka ukinuta. Taj sud dužan je izvesti sve procesne radnje i raspraviti pitanja na koja mu je ukazao Žalbeni odjel te donijeti odgovarajuću odluku.

Član 60.

Ponavljanje postupka i zahtjev za preispitivanje sudske odluke može podnijeti i ombudsmen za Bosnu i Hercegovinu ako je učestvovao u postupku upravnog spora ili kada u vršenju poslova iz svoje nadležnosti nađe da je sudskom odlukom povrijeđeno ljudsko dostojanstvo, odnosno prava i slobode utvrđene Ustavom i instrumentima Aneksa Ustava Bosne i Hercegovine.

Član 60.a)

Za pitanja o postupku u upravnim sporovima koja nisu regulirana ovim zakonom jednako će se primjenjivati odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak.

Član 61.

Troškovi u postupku o upravnim sporovima su izdaci učinjeni povodom upravnog spora od njegovog pokretanja do završetka.

Sud će svakom odlukom kojom okončava postupak o upravnom sporu odlučiti ko snosi troškove postupka i koliko oni iznose.

Sud će odlučiti da stranka koja je pokrenula ili nastavila postupak u lošoj namjeri ili iz nemara snosi sudske troškove u cijelosti.

Član 62.

Kad Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog konačnog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležna institucija dužna je da ga donese bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija je pri tome vezana pravnim shvaćanjem Suda i primjedbama u pogledu postupka.

Član 64.

Ako nadležna institucija poslije poništenja konačnog upravnog akta ne donese odmah, a najkasnije u roku od 15 dana, novi upravni akt ili novi upravni akt u izvršenju presude donesene na osnovu člana 37. stav 6. ovog zakona, stranka može posebnim podneskom tražiti donošenje takvog akta. Ako nadležna institucija ne donese upravni akt ni za sedam dana od ovog traženja, stranka može tražiti donošenje takvog akta od Suda koji je donio presudu u prvom stepenu.

Po zahtjevu stranke iz stava 1. ovog člana, Sud će zatražiti od nadležne institucije spis predmeta i obavještenje o razlozima zbog kojih upravni akt nije donio. Nadležna institucija dužna je dostaviti spis i dati obavještenje odmah, a najkasnije u roku od sedam dana. Ako ona to ne učini, ili ako dato obavještenje po ocjeni Suda ne opravdava neizvršenje sudske presude, Sud će donijeti odluku koja u svemu zamjenjuje konačni upravni akt nadležne institucije i dostaviti je nadležnoj instituciji za izvršenje koja je dužna bez odgađanja izvršiti ovu odluku.

Odgovorna osoba u nadležnoj instituciji koja ne postupi u skladu s odredbama čl. 62., 63. i 64. ovog zakona, čini tešku povredu radne dužnosti.

Prijedlog za pokretanje disciplinskog postupka protiv te osobe podnosi Upravni odjel Suda koji je donio presudu kojom je osporeni upravni akt poništen, po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke.

Član 84.

Odgovornom osobom u nadležnoj instituciji, u smislu člana 83. stav 2. ovog zakona, smatra se rukovodilac te institucije i službenik u toj instituciji koji je zadužen da neposredno izvrši određeni posao, a nije to učinio ili je izvršio radnju protivno datoj obavezi.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

Na osnovu člana 22. Pravila za konsultacije u izradi pravnih propisa („Službeni glasnik BiH“, broj 5/17), Ministarstvo pravde BiH uz Nacrt zakona o izmjeni i dopuni Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine, d a j e

IZJAVU

1.	Minimalne obaveze u pogledu konsultacija	Objavljeno na internetskoj stranici Ministarstva pravde BiH, konsultacije trajale 15 dana u periodu od 23. 10. 2017. do 7. 11. 2017. godine.
2.	Obrazloženje zaključka ima li pravni propis značajnog uticaja na javnost ili ne	Pravni propis ima uticaja na javnost, s obzirom na to da je riječ o propisu kojim se ostvaruje sudska zaštita fizičkih i pravnih osoba u proceduri propisanoj ovim zakonom, u kojoj se odlučuje o zakonitosti pojedinačnih i općih konačnih upravnih akata u upravnim sporovima pred Sudom BiH.
3.	Obrazloženje odluke o obliku izvršenih konsultacija	Prije postavljanja Nacrta zakona na web stranicu Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, analizirane su odredbe važećeg propisa, pa je predložena izmjena i dopuna odredaba istog u skladu s potrebama prakse, kako bi se predloženim rješenjima osiguralo usklađivanje ovog propisa s prihvaćenim praksama i dosljedna primjena istih. Isto tako, prije postavljanja teksta Nacrta zakona na web stranicu Ministarstvo pravde je pribavilo mišljenje Suda Bosne i Hercegovine i Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine. Sugestije Suda Bosne i Hercegovine, Upravnog odjela ovog suda, su prihvaćene i ugrađene u tekst predloženih izmjena i dopuna ovog zakona.
4.	Nevladine organizacije s kojima su izvršene konsultacije	Popis nevladinih organizacija s kojima su izvršene konsultacije se nalazi na web stranici Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.
5.	Stav nevladinog sektora (podrška, prihvaćeno nakon usvajanja prijedloga i izmjene u tekstu prema zahtjevima NVO-a, bez podrške)	Prema statističkim podacima, u javnim konsultacijama bila su prijavljena 2 učesnika, a broj prispjelih prijedloga je 3. Napominjemo da su sve tri sugestije,

		<p>prispjele od Transparency International, prihvaćene. Agencija za državnu službu Bosne i Hercegovine je također dostavila sugestije na tekst Nacrta zakona, aktom broj: 01-02-4-1029/17, tako da su prihvaćene sugestije koje se odnose na ukidanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti, kao vanrednog pravnog lijeka, jer je ukinut i u drugim procesnim propisima, a isto tako je ovaj pravni lijek ukinut i u entitetskim propisima.</p>
6.	Mjere informiranja javnosti i mišljenje javnosti	<p>Sektor za upravu je istovremeno s upućivanjem zahtjeva za objavljivanje Prednacrta zakona na web stranicu Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, dostavio i obrazloženje radi informiranja javnosti i dostavljanja eventualnih sugestija javnosti na tekst Prednacrta zakona.</p>
7.	Konsultacije s domaćim i međunarodnim konsultantima	<p>Pristup na web stranicu Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine je omogućen svima, pa i domaćim i međunarodnim konsultantima, koji su dostavili sugestije.</p>
8.	Izjava da je institucija postupila s primljenim komentarima u skladu s ovim postupkom i dostavila potrebni izvještaj u skladu s članom 23. stav (3) Pravila	<p>U konkretnoj situaciji, tokom procesa javnih konsultacija prispjele su 3 sugestije, i to na predložene čl. 6., 11. i 12. Prednacrta zakona, i sve prispjele primjedbe su prihvaćene i ugrađene u tekst Nacrta zakona, kao i sugestije koje se odnose na pravni lijek „zahtjev za zaštitu zakonitosti“, odnosno brisanje odredaba ovog zakona kojima se regulira ovaj pravni lijek.</p>
9.	Ostale informacije	<p>Na tekst Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine pribavljena su mišljenja nadležnih institucija, i to:</p> <p>-Ministarstva finansija i trezora, aktom broj: 05-02-2-9386-2/17 od 27. 10. 2017 godine, kojim je dato pozitivno mišljenje na finansijski aspekt Nacrta zakona, i</p> <p>-Direkcije za evropske integracije, aktom broj: 03/A-06-2-SR-1651-2/17 od 2. 11. 2017. godine, u kojem je konstatirano da materija koja se uređuje Nacrtom zakona nije regulirana pravno obavezujućim aktima Evropske unije, te da za istu ne postoji obaveza usklađivanja zakonodavstva u skladu s članom 70.</p>

Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske zajednice i njihovih država članica s jedne strane, i Bosne i Hercegovine s druge strane ("Službeni glasnik BiH" – Međunarodni ugovori", broj 10/08);

-Ureda za zakonodavstvo, mišljenje broj: 04-02-1-917/17 od 13. 11. 2017. godine, kojim se konstatira da je cilj predloženih izmjena i dopuna da se unapređenjem postojećih odredaba prevaziđu nedorečenosti i nepreciznosti identificirane u postupku primjene propisa, te da se jača pravna sigurnost, što se ogleda u činjenici da se omogućava strankama da u što kraćim rokovima ostvare pravo na sudsku zaštitu, ukoliko smatraju da im je neko pravo uskraćeno ili povrijeđeno u upravnom postupku, da je Prednacrt zakona bio postavljen na internetskoj stranici, u skladu s Pravilima za konsultacije, te da nemaju sugestija na predloženi tekst. Nadalje upućuju na potrebu dostavljanja pregleda odredaba koje se mijenjaju, te verziju prečišćenog teksta zakona prilikom njegovog upućivanja u daljnju proceduru;

-Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka u Bosni i Hercegovini, mišljenje broj: 03-1-02-1-1084-2/17 od 13. 11. 2017. godine, koja je dala pozitivno mišljenje.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

BOSNA I HERCEGOVINA
Vijeće ministara
Ured za zakonodavstvo

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Савјет министара
Уред за законодавство

Broj: 04-02-1-917/17
Sarajevo, 13.11.2017.godine
(LSH)

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO PRAVDE

SARAJEVO

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO PRAVDE
SARAJEVO

20-11-2017

PRIMLJENO			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
04-02-1-8637/16			

PREDMET: Mišljenje o Nacrtu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine

Veza vaš broj: 09-02-1-8637/16 od 20.10.2017. godine

Ured za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, razmotrio je **Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine**, i na osnovu člana 25. stav 1. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), daje

MIŠLJENJE

Ustavni osnov za donošenje predmetnog Zakona sadržan je u članu IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona koji su potrebni za provođenje odluka Predsjedništva ili za vršenje funkcija Skupštine po ovom Ustavu.

Razlozi za donošenje zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10) sastoje se u potrebi da se kroz izmjene i dopune prevaziđu uočeni nedostaci u postupku primjene propisa, a koji se uglavnom odnose na dijelove norme koji su nejasni i neprecizni, tako se nametnula potreba da se norme dograde i prilagode potrebama prakse. Kroz odredbe predloženih izmjena i dopuna, predloženo je i skraćivanje pojedinih rokova, s ciljem da se strankama osigura da svoja prava mogu ostvariti u sudskom postupku u kraćim rokovima, a što svakako jača pravnu sigurnost.

Predloženim odredbama su pojedini dijelovi norme precizirani i jasnije definirani u skladu s potrebama prakse, čime se istima osigurava dosljednija i kvalitetnija primjena propisa, a istovremeno se osigurava i veća pravna sigurnost.

Posebno je naglašeno, da se kroz predložene izmjene i dopune ujedno vrši i usklađivanje ovog propisa s propisima entiteta, kao i propisima zemalja okruženja, što doprinosi većoj usaglašenosti pravne prakse u ovoj oblasti.

Cilj izmjena i dopuna Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine jeste da se kroz unapređenje postojećih odredaba prevaziđu uočene nepreciznosti i nedorečenosti identificirane u postupku primjene propisa, kako bi norma bila jasna, određena i provodiva.

S obzirom na to da se radi o procesnom zakonu, prije svega potrebno je istaknuti da se predložene odredbe temelje na načelu pravne sigurnosti, a što se ogleda u činjenici da je ovim izmjenama i dopunama osigurano da stranke u kraćim rokovima ostvare pravo na sudsku zaštitu, ukoliko smatraju da je neko njihovo pravo uskraćeno ili nije ostvareno u upravnom postupku pred nadležnim tijelima uprave.

Ministarstvo pravde je Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine postavilo na svojoj internet stranici, radi provođenja procedure javnih konsultacija u skladu sa odredbama člana 7. stav (2) Pravila za konsultacije u izradi pravnih propisa („Službeni glasnik BiH“, broj 5/17), radi dostavljanja komentara zainteresiranih strana u roku od 15 dana od dana stavljanja Prednacrt zakona na internetsku stranicu.

Na dostavljeni tekst Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, Ured za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine nema sugestija, ali istovremeno ukazuje da je uz predmetne izmjene i dopune Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), u daljoj proceduri, potrebno dostaviti pregled odredaba koje se mjenjaju ili dopunjavaju, te verziju prečišćenog teksta zakona.

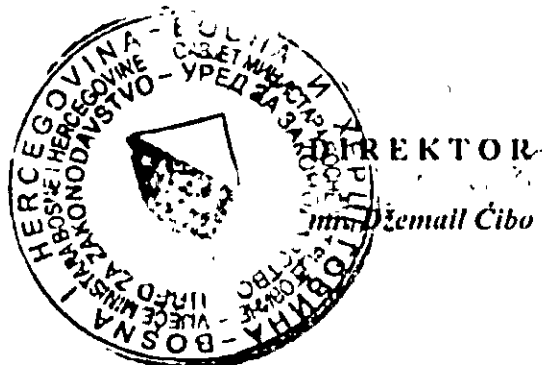
Ured za zakonodavstvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, uvidom u Program rada Vijeća ministara Bosne i Hercegovine za 2017. godinu, koje je Vijeće ministara Bosne i Hercegovine donijelo na 90. sjednici održanoj 1. februara 2017. godine i Program rada Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine za 2017. godinu objavljen na internetskoj stranici ministarstva, konstatuje da Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine nije planiran za realizaciju u 2017. godini.

Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, nakon izvršenih dopuna, uz mišljenje Direkcije za evropske integracije, te pribavljena mišljenja drugih nadležnih institucija, uputiti u dalju proceduru.

Dostaviti:

-naslovu

-a/a

BOSNIA AND HERZEGOVINA
MINISTRY OF FINANCE
AND TREASURY

Broj: 05-02-2-9386-2/17
Sarajevo, 27.10.2017.godine

BOSNA I HERCEGOVINA
Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine

Predmet: Mišljenje na nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima.

Veza: Vaš akt broj: 09-02-1-8637/16 od 20.10.2017.godine

Uzimaćemo za vaš dopis, broj naveden u vezi, a kojim se traži Mišljenje na nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima, sukladno odredbama članka 31. pod c) Poslovnika o radu Vijeća ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 22/03), dajemo

MIŠLJENJE

1. Predmetnim zakonom se mijenjaju u cijelosti ili djelimično čl. 2., 4., 19., 20., 28., 35., 39., 60., 60a., 61., 62., 64. i 83. te dodaje čl.22a. u Zakonu o upravnim sporovima („Službeni glasnik BiH“, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10).
2. Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine razmotrilo je predmetni Zakon i obrazloženje dostavljeno u prilogu akta navedenog u vezi, te konstatiralo da je u dijelu obrazloženja koje se odnosi na finansijska sredstva za provedbu Zakona, navedeno da provedba Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima pada na teret Suda i institucija Bosne i Hercegovine koje primjenju odredbe ovog zakona, a provedba istog ne zahtijeva posebna finansijska sredstva iz proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine.
3. Shledom konstatiranog u točki 2. Ovog Mišljenja, Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine daje **pozitivno mišljenje na nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima.**

S poštovanjem,

DOSTAVITI:

naslovu

Sektoru za proračun institucija Bosne i Hercegovine

ada

MINISTAR
Bosna i Hercegovina
Wlad

•

•

•

•

•

•

•

•

50

BOSNA I HERCEGOVINA
VJEĆE MINISTARA
DIREKCIJA ZA EVROPSKE INTEGRACIJE
DIREKCIJA ZA EVROPSKE INTEGRACIJE

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
САВЈЕТ МИНИСТАРА
ДИРЕКЦИЈА ЗА ЕВРОПСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ

Broj: 03/A-06-2-SR-1651-2/17
Sarajevo: 2. novembar 2017. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO PRAVDE

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO PRAVDE
SARAJEVO

Trg Bosne i Hercegovine 1
Sarajevo

PRIMLJENO: 03-11-2017			
Organizacioni odjel	Klasifikacione oznake	Redni broj	Broj priloga

Predmet: Mišljenje o uskladenosti Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Zakona o
upravnim sporovima Bosne i Hercegovine sa *acquis-em*

Veza: Vaš akt broj: 09-02-I-8637/16 od 20. oktobra 2017. godine

Na osnovu člana 18. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine («Službeni glasnik BiH», broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 103/09, 87/12, 6/13 i 19/16) i člana 6. Odluke o Direkciji za evropske integracije («Službeni glasnik BiH», broj 41/03), Direkcija za evropske integracije daje sljedeće:

MIŠLJENJE

Nacrtom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Nacrt zakona) se mijenja i dopunjuje Zakon o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10) odnosno preciziraju se i jasnije definišu određene norme te skraćuju pojedini rokovi s ciljem omogućavanja strankama da svoja prava mogu ostvariti u sudskom postupku u kraćim rokovima.

Analizom sekundarnih izvora prava Evropske unije utvrđeno je da materija koja se uređuje Nacrtom zakona nije regulisana pravno obavezujućim aktima Evropske unije, te za istu ne postoji obaveza usklađivanja zakonodavstva u skladu sa članom 70. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica s jedne, i Bosne i Hercegovine, s druge strane („Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori“, broj 10/08).

DIREKTOR
Edin Dilberović

Dostavljeno
1. Naslovu
2. a/a

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

Broj: 03-1-02-1-1084-2/17
Sarajevo: 13.11.2017. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO PRAVDE
SARAJEVO

14-11-2017	
09-02-1-8637/16	

MINISTARSTVO PRAVDE
BOSNE I HERCEGOVINE
Trg BiH br. 1
71000 Sarajevo

PRILDMET: Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, mišljenje – dostavlja se,

VEZA: Vaš akt broj: 09-02-1-8637/16 od 20.10.2017. godine

Agenciji za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini je u prilogu akta broj i datum Veze, dostavljen na mišljenje Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine.

Agencija shodno članu 40. stav (1) tačka d) Zakona o zaštiti ličnih podataka („Sl. glasnik BiH“, broj: 49/06, 76/11 i 89/11) daje sljedeće:

MIŠLJENJE

Nakon izvršene analize Nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, sa aspekta zaštite prava na privatnost i obrade ličnih podataka, Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, nema primjedbi na isti.

S postovanjem,

DIREKTOR
Petar Kovačević

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

|

Broj: 01-02-4-1029/17
Sarajevo, 26.10.2017. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO PRAVDE
S A R A J E V O

PRIMLJENI: 27-10-17			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Forma broja	Broj priloga

- Ministarstvo pravde BiH

PREDMET: Mišljenje i sugestije na Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, dostavlja se.-

Vezano za Naerc Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, u roku koji je ostavljen vezano za javne konsultacije, dajemo sljedeće

MIŠLJENJE

Iako su bitne izmjene zadržane u odnosu na prednacrt – radnu verziju Zakona (u kojem smo učestvovali), neke od sugerisanih izmjena iz prednacrtu su brisane, od kojih neke zaista ne treba da ostanu u Zakonu o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Zakon o upravnim sporovima)

1. Ovdje posebno mislimo na anahroni i iz načelno svih drugih procesnih zakona uklonjeni pravni lijek **“zahtjev za zaštitu zakonitosti”**, koji ovakvim predloženim izmjenama bi ostao u Zakonu o upravnim sporovima, protivno svim reformskim zahvatima u druge procesne zakone: ovaj pravni lijek ne sadrži kako Zakon o upravnim sporovima (“Službene novine Federacije BiH”, broj 11/05), tako ni Zakon o upravnim sporovima Republike Srpske (“Službeni glasnik RS”, br. 109/05 i 63/11), pa čak ni Zakon o upravnim sporovima Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH”, broj 4/00). Zahtjev za zaštitu zakonitosti uklonjen je i iz Zakona o upravnom postupku (“Službeni glasnik BiH”, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 40/16), a obradivač je bilo upravo Ministarstvo pravde BiH, a *ab initio* ga ne sadrže ni Zakon o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik BiH”, br. 36/04, 84/07, 58/13 i 94/16), niti Zakon o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik BiH”, br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08, 12/09, 16/09, 93/09 i 72/13). Konačno, zahtjev za zaštitu zakonitosti ne nalazi se ni u zakonima o parničnom postupku entiteta, tj. ne nalazi se niti u jednom zakonu koji je prošao reformu procesnog zakonodavstva.

Nadalje, pravni lijek zahtjev za zaštitu zakonitosti je **inkompatibilan sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima** jer je Evropski sud za ljudska prava zaključio da svaki pravni lijek koji zavisi od diskrecije državnog organa (pravobranioca, tužioca) neefikasan i stoga inkompatibilan Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima. Konkretno, u slučaju *Knapić protiv Hrvatske* (odluka od 4.6.2009. godine, završna razmatranja), Evropski sud je zaključio da **zahtjev za zaštitu zakonitosti nije učinkovit pravni lijek jer je zavisio od diskrecije državnog odvetništva** (*Knapić*, završna razmatranja), a navedeni stav je konzistentan praksi Evropskog suda, jer je u

slučaju *Lepojić protiv Srbije* (presuda od 6.11.2007. godine, tačka 54.) Evropski sud zaključio da zahtjev za zaštitu zakonitosti nije djelotvoran prema članu 35. Konvencije jer je javni tužilac imao potpunu diskreciju da li da dostavi zahtjev, dok podnosilac predstavke nije imao nikakvo pravo po zakonu da koristi to pravno sredstvo. Dodatno, iako je taj pravni lijek neefikasan po Evropskoj konvenciji, on opterećuje tekst zakona i daje građanima lažnu nadu da bi mogao biti efikasan, zbog čega ga je potrebno ukloniti.

Iz tih razloga predlažemo da se u Zakonu na odgovarajućem mjesto ugrade izmjene koje bi glasila:

“U članu 40. u stavu 1., tačka 2. i riječi: „Zahtjev za zaštitu zakonitosti“, se brišu, a dosadašnja tačka 3. postaje tačka 2.”, odnosno:

“Glava V. 3. „Zahtjev za zaštitu zakonitosti“ i čl. 55. – 59. se brišu.”

Istovremeno je u Zakonu članom 9. izvršena dopuna člana 60. Zakona o upravnim sporovima, koja daje pravobraniocu Bosne i Hercegovine pravo da koristi drugi pravni lijek zahtjeva za preispitivanje sudske odluke, čime se prava pravobranioca uopće ne umanjuju.

2. Nije poznato ni zašto se odustalo od izmjene člana 49. osim što su možda tada sačinjene izmjene ocijenjene za previše radikalne, pa sugerišemo da se prvobitna izmjena još jednom razmotri. Ako se ipak takva izmjena konačno ne ugradi, predlažemo da se u članu 49. stav 1. riječ “konačne” ispred riječi “Upravnog odjeljenja” brišu jer su sve odluke Upravnog odjeljenja konačne (član 3. Zakona o upravnim sporovima glasi: *“Presude suda Bosne i Hercegovine, donesene u upravnim sporovima, su konačne i obavezujuće ...”*). Preciznije, sadašnja odredba člana 49. predstavlja nespretnu recepciju bivšeg federalnog zakona koji je sadržavao pravo na žalbu (identično redakcijskoj grešci člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima vezano za pouku o pravnom lijeku, koja se sada članom 8. Zakona ispravlja). Valja napomenuti da odredbu koja se odnosi na konačnu odluku najvišeg suda Brčko Distrikta pri tom treba zadržati, jer Zakon o upravnim sporovima Brčko Distrikta BiH u pogledu pravnih lijekova ne sadrži vlastite odredbe već upućuje na zakon kojim se uređuje parnični postupak, tako da u Brčko Distriktu imamo žalbu i druge pravne lijekove kao u parnici pa je odredba o konačnosti ovdje potrebna.

3. Nije poznato ni zašto se odustalo i od izmjene člana 18. u smislu dodavanja novog stava koji bi glasio: *“Kada je zakonom propisano da žalba u upravnom postupku ne odgodi izvršenje, odgoda se ne može odobriti ni primjenom st. 2., 3. i 4. ovog člana.”* jer ovakav stav podržava sudska praksa čak i u SFRJ, te udžbenici upravnog prava i potpuno je logičan, a sadrži ga i Zakon o upravnim sporovima Hrvatske, članice Evropske Unije čija zakonodavna rješenja svakako treba slijediti.

Drugih primjedbi nemamo i saglasno svemu izloženom, u ostalom dijelu podržavamo predložene izmjene.

S poštovanjem,

Dostavljeno:

- naslovu
- arhiva

DIREKTOR

Neven Akšamija

Neven Akšamija